

IULIU MOISIL

ARTA DECORATIVĂ
IN
CERAMICA ROMÂNEASCĂ

CU 154 DESENE ȘI ILUSTRAȚII COLORATE ȘI ÎN NEGRU
ÎN TEXT ȘI 56 PE TABLE

BUCUREȘTI

— 1931 —

IULIU MOISIL

ARTA DECORATIVA
IN
CERAMICA ROMÂNEASCĂ

CU 154 DESENE ȘI ILUSTRAȚII COLORATE ȘI IN NEGRU
IN TEXT ȘI PE 56 TABLE

INSTITUT DE ARTE GRAFICE E. D. MĂRVĂN B-DUL PR. MIRCEA, 10 – BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro

*Inchin această lucrare
amintirei părintelui meu*

Grigore Moisil

ARTA DECORATIVĂ ÎN CERAMICA ROMÂNEASCĂ

PRECUVÂNTARE

I. ȘCOALA CERAMICĂ DIN TÂRGUL JIULUI ÎNTE ANII 1900—1905

II. ARTA ȚĂRĂNEASCĂ. CERA- MICA POPULARĂ

III. MOTIVE NAȚIONALE: OUĂ INCONDEIATE. APLICA- REA MOTIVELOR DE PE ELE ÎN CERAMICA AR- TISTICĂ

REZUMAT în LIMBA FRANCEZĂ

*TOATE ILUSTRAȚIILE DIN ACEASTĂ LUCRARE SUNT EXECUTATE DUPĂ
FOTOGRAFIILE FĂCUTE DE AUTOR*

PRECUVĂNTARE

Lucrarea prezentă este un produs al „mișcării culturale, economice și artistice” ce am pornit în județul Gorj, împreună cu alți câțiva prietini de idei și de muncă, în anul 1894 și a dăinuit până în 1905.

În capitala județului, în orașul Târgul Jiului, am înființat, în 1894, un muzeu regional „Muzeul Gorjiului”, care a fost sâmburele mișcării și în care am depus obiectele colecționate din județ, din toate punctele de vedere : etnografic, religios, istoric-geografic, artă populară, al științelor naturale, ș. a. Aici au luat mai întâi naștere așa numitele cercuri culturale și mai ales de aici a pornit o mare mișcare economică : băncile populare sătetești, la 1897, la inițiativa subsemnatului. Aici am înființat, în 1900, o școală de artă ceramică, în care am cultivat pe lângă tehnica olăriei, aplicațiunea pe vase, etc., a splendidelor motive de artă țărănească, adevărata artă națională, care izvorește de-a dreptul din geniul poporului nostru.

Pe lângă cultivarea motivelor de artă țărănească, în special de pe ouăle încondeiate de Paști, motive cari se potrivesc foarte bine la vase de tot felul, s’au cultivat în școala noastră și motive artistice după vechile noastre biserici și mănăstiri, apoi motive luate din cărți religioase, din pomelnice, hrisoave, manuscrise ș. a. ce aveam în muzeu sau luate din diferite publicațiuni relative.

Rezultatele acestei mișcări artistice din școala ceramică din Târgul-Jiului sunt expuse în lucrarea de față, din care reese apoi și influența ce ea a avut în țara noastră.

Deși această activitate a durat numai cinci ani, 1900—1905, ea a dat rezultate frumoase și țin de o datorie a le da publicității pentru a nu dispărea...

Lucrarea aceasta n’ar fi putut vedea lumina dacă n’ar fi fost ajutată de unele autorități și anume de Onor. Ministeriu al Industriei și Comerțului ; de Onor. Ministeriu al Cultelor și Artelor și de Administrația Casei Școalelor și Culturei poporului ; cărora le exprim adâncile mele mulțumiri.

În special mai exprim mulțumiri foarte călduroase d-lor Dr. L. Mrazec, profesor universitar și fost Ministru, Cezar Popescu, Directorul secțiunii Industriei mari din Ministeriul Industriei, d-lui Th. Alessianu, Administrator al Casei Școalelor și d-lui St. Brădișteanu, Director general în Ministeriul Cultelor și Artelor.

D-lui Eduard Marvan, îi exprim de asemenea sentimentele mele de recunoștință pentru excelența execuție artistică a operei prezente.

București, 1 Martie 1931.

IULIU MOISIL

ȘCOALA CERAMICĂ DIN TÂRGUL-JIULUI

Scopul înființării ei.—Rezultatele.—Efectele.

O școală pentru cultivarea artei naționale.

Încă din tinerețe, ca student la politehnică, căpătasem o dragoste deosebită pentru industria ceramice, dragoste ce s'a potențiat prin vizitarea a deosebite fabrici și colecții din feliurite muzee industriale și de artă. Doriam foarte mult să cultiv ceramica națională.

Stabilit dela 1894 în Târgul-Jiului (Gorj) am găsit aci un teren prielnic și m'am gândit, că aici ar fi locul să se pună temelia unei industrii mai mari ceramice și artistice.

În deosebite localități din județul Gorj (24 localități cercetate de noi) se găsește pământ bun pentru fabricare de oale și de alte vase, de aceea încă din timpuri vechi meșteșugul olăriei s'a deprins de mulți săteni, iar „oalele de Târgu-Jiu” erau cunoscute și apreciate în Oltenia și Muntenia din vechime. Zeci de care încărcate cu produse de pământ din Gorj plecau, și pleacă și azi, la toate bălciurile și sătenii încasau sume bune, prin ce au început să ridice satele lor și să ajungă la o bunăstare remarcabilă. În multe sate, din Gorj meșteșugul acesta devenise bănos pentru țăranii olari.

Astfel învățătorul Pantilimon Diaconescu, din comuna Vâlcea, într'o scriere *) a sa zice : „În sat la Boboești, primarul, notarul și cântărețul au lăpădat slujba și s'au pus să facă oale. La Peșteana s'au făcut toți boeri, numai cu oale”.

Asupra cestiunei de a întemeia o industrie ceramică mai mare am discutat mult cu bunul meu prietin, inginerul județului Gorj, **Aurel Diaconovici** și cu **V. Rola Piekarski** și în urmă am hotărât să înființăm o „școală ceramică”.

Scopul nostru era să pregătim terenul pentru a da o direcție mai puternică ceramicii române și pentru aceasta a pregăti elevi și a forma lucrători dibaci, culti, artistici, tehnici, cari să execute cât mai bine, mai solid, mai frumos și mai artistic obiectele usuale, de gospodărie, dar și mai fine, de artă, și să aplicăm cât mai intens motive de artă națională, la ornamentarea lor.

Voiam să începem dela simplele noastre forme de vase cu ornamentații românești, ce se găseau pe ele, pe aceste să le cultivăm și să cons-

*) *Povești* de P. Diaconescu, în manuscris, din bucata „Ce ne spune ceasornicul?” p. 38.

truim — bazați pe obiectele din trecut, — o artă a noastră specială, o ceramică artistică românească.

Voiam să formăm ateliere și o fabrică cu elevii noștri deveniți buni măestrii, prin cooperarea tuturilor, să răspândim această industrie peste întreaga țară, să ridicăm bunăstarea meseriașilor noștri, să formăm din Târgul Jiului un oraș de industrie artistică.

În Viena aveam, din timpul studiilor, un bun cunoscut, **Ion Wirnstl**, excelent pictor ceramist și de vitrouri, care pe atunci lucra într'un mare atelier de pictură pe sticlă (vitrouri), al profesorului **Geyling**, dela Academia de arte frumoase de acolo.

Având pe acesta și încă un maestru de modelaj și altul de tehnica ceramicii (ceramist) pentru început, și o sumă potrivită de bani, ne gândiam că am fi putut realiza ideea unei școli ceramice.

În anul 1899 amicul din Viena era liber, căci eșise din atelierul profesorului Geyling, în urma unui concurs pentru executarea a trei mari ferestre (vitrouri) la o biserică jubilară din Viena, reușind primul cu lucrările lui la premiul pus de comitetul bisericii și astfel fu însărcinat cu executarea lor.

Artistul terminându-și lucrările primi propunerea de a veni la Târgul-Jiului pentru realizarea ideii noastre. Intervenind la Ministrul Instrucțiunii publice și al Cultelor, **Dr. C. Istrati**, care în toamna anului 1899 vizitase Gorjul, și expunându-i proiectul nostru îl aprobă. În anul 1900, luna Iunie, făcând o nouă vizită Ministrului, dimpreună cu profesorul **Ion Popescu-Voitești**, care se raliase la ideea înființării acestei școli, proiectul școlii ceramice fu definitiv aprobat, ministeriul acordându-ne o subvențiune de Lei 3.000 anual, ear Prefectura Gorj și Primăria Târgu-Jiului anumite ajutoare (vr'o 1.700 lei).

După ce se aprobă de Minister și personalul didactic necesar, la 9 Octombrie 1900 am deschis școala cu 42 elevi, aproape toți din Gorj, absolvenți de curs primar. Prezentându-se însă și elevi cu clase gimnaziale și chiar cu gimnaziul absolvit, deci cu cunoștințe mai superioare am hotărât, împreună cu Inginerul **Aurel Diaconovici**, — care mi-a fost tot timpul cât am condus școala cel mai sincer sfătuitor și prețuit colaborator — să facem două secții și anume : I secția **elementară**, cu elevii de curs primar și II secția **artistică**, cu elevii, cari au terminat gimnaziul. Astfel am avut la început în secția I-a 32 elevi, ear în secția II-a 10 elevi.

Școala organizată de noi, după ideile noastre, s'a dezvoltat foarte bine și în fiecare an a luat avânt din ce în ce mai frumos, ear rezultatele au întrecut toate așteptările noastre.

Școala a avut norocul să posedă doi mari artiști : **Ion Wirnstl**, un foarte distins artist și dascăl și **Ion Schmidt** recomandat nouă special, de directorul școlii ceramice din Znaim, nu numai ca excelent artist dar și ca excelent metodist în predarea modelajului.

Acești doi artiști, oameni de deplină confiență, pricepere și de înțelegere ale ideilor noastre, au contribuit ca școala să dea rezultatele artistice

cele mai bune. Măestrii de tehnica ceramicei (ceramiștii) au fost și ei buni, dar s'au perindat trei în timp de cinci ani și firește că schimbarea profesorilor la o școală nu poate contribui la adevăratul progres. Totuși progresele au fost destul de îmbucurătoare, după cum s'au dovedit la expozițiile anuale din cei cinci ani, cât am condus eu această școală.

Obiectele de învățământ au fost : Morala creștină. Limba română (citire, recitări, gramatică). Noțiuni de istorie și elemente de istoria artelor. Aritmetica practică. Noțiuni elementare de mineralogie și geologie ; de fizică și chimie. Igiena (corpul omenesc ; regule igienice). Desemnul ornamental și constructiv. Pictura decorativă. Modelaj în pământ și plastilină. Tehnologia ceramică. În atelier : Lucrări de vase și tipare la roată. Turnare de vase. Șmălțuirea, decorarea, pictarea lor. Arderea în cuptor simplu (țărânesc) și cu mufle. Gimnastică, jocuri.

La finele cursului complet elevii primeau o diplomă de absolvire.

Cursurile școlii le fixasem la început la trei ani. Deoarece însă voiam ca elevii să fie cât mai bine, mai temeinic și mai multilateral pregătiți, am ridicat durata la patru ani. Am dat atunci o specială dezvoltare și fabricațiunei de sobe de terracottă și chiar montării lor (o meserie earăși bănoasă).

Mai era în proiectul nostru înființarea unei secții speciale de pictură pe sticlă (vitrouri), care nu exista în țara noastră, o industrie de asemenea frumoasă, artistică și bănoasă. Am și început pregătirile și comandasem mostre de anumite sticle, în vederea înființării acestei secțiuni.

Școala noastră, care își câștigase în scurt timp un bun nume, a fost vizitată de diferite persoane marcante din cari amintesc următoarele : **Dr. C. I. Istrati**; **Spiru Haret**, ca ministru vizită expozițiile din anii 1902 și 1903; **D-na Eliza I. I. Brătianu** ; **Nicolae Densușianu** ; **Dum. Sturdza** ; **Ionel I. C. Brătianu** ; **Dum. Onciul** ; **George Coșbuc** ; **Dr. L. Mrazec** ; **Dr. G. Munteanu-Murgoci** ; **Dr. Conrad Cichorius** prof. univ. Bonn ; **N. Iorga** ; **Sol. Halița** ; **Nic. Romanescu**, primar al Craiovei ; **Mih. Seulescu**, prof. univ. ; **General I. V. Năsturel** ; **Ion C. Grădișteanu**, fost Ministru; **Dr. Sava Athanasiu**, prof. universitar ș. m. a.

Școala a expus produsele sale 1) la „Expoziția Asociațiunei pentru înaintarea și răspândirea științelor” din București, 1903, fiind premiată cu „medalia de aur” ; 2) la „Expoziția agrară”, București, 1904 ; 3) la Expoziția „Asociațiunei transilvănene” din Sibiu, 1905 și 4) la „Expoziția generală română” din 1906.

În vara anului 1904 școala a dat primii absolvenți. Cu 12 absolvenți angajați de „Societatea de bazalt” din București s'a deschis prima faianțerie română dela Uzina de bazalt dela Cotroceni (București).

În anul 1905 începură a se ridica nouri amenințatori asupra mișcării noastre culturale-economice. Persecuțiile politicianilor takiști s'au năpustitt tocmai asupra noastră, ajutați și ațiați de câțiva profesori, cari își urmăreau scopurile lor personale. Cu toate că școala dăduse în timpul celor cinci ani rezultate strălucite, cu toate că aveam sprijinul D-rului C. Istrati și a d-lui Ion C. Grădișteanu, miniștrii din acelaș guvern, nulițăile politice avură mai

mare putere și mișcarea noastră fu aproape distrusă. „Politica lovește pe cei mai buni și îi decepționează. În schimb ea ridică pe toate secăturile, care știu să spună minciuni mulțimii și să-și târască viața ca râmele pe sub pământ și pe deasupra pământului” (C. I. Borca). Așa zisa politică este cancerul grozav ce roade orice progres în țara noastră.

Astfel izgoșiți, urmașii firește că n'au urmat direcția noastră, totul a stagnat, a regresat. Toți : inițiatorii, colaboratorii noștri, toți au fost izgoșiți — ca nimic să nu se mai amintească din ce a fost odată aci.

* * *

Țin de o datorie specială să amintesc aici pe scurt activitatea celor doi foarte prețioși colaboratori artiști, cari m'au ajutat cu toată dragostea, sinceritatea și desinteresarea la ridicarea frumoasei noastre școli, cari au înțeles foarte bine cultivarea artei românești și cari au suferit dimpreună cu directorul lor persecuțiile politicianilor ignoranți, răi, ticăloși și lipsiți de adevărat simț național.

1. IOAN WIRNSTL, fost maestru de desen și pictură la școala ceramică și la gimnasiul din Târgul-Jiului, s'a născut la Salzburg (Austria) în 1859. Urmă studiile la „Școala de arte industriale” (dela Oesterr. Museum für Kunst und Industrie) din Viena, apoi la „Școala specială de arte decorative, de pictură pe porcelan, sticlă și email” (Fachschule für decorative Kunst).

După terminarea școalei, la recomandatie specială, fu primit în „Institutul de pictură pe sticlă” (vitrouri) de sub direcțiunea profesorului Rudolf Geyling, dela Academia de arte frumoase din Viena.

Wirnstl a executat în timp de 13 ani, cât a colaborat în acest mare institut, o mulțime de opere de artă din care notez aici unele :

Vitrouri biblice pentru o biserică din **Nancy (Franța)**, precum și pentru catedrala **Sf. Ștefan** și pentru alte biserici din **Viena** și împrejurimi. Apoi pentru o biserică de misionari în **China** și alta în **Calcutta** (India), ear pentru palatul unui **principe indian** un vitrou reprezentând figura lui **Zoroastru**.

Pentru **capela particulară a arhiducesei Ștefania** (soția ț arhiduce Rudolf), din palatul imperial din Viena, a lucrat un vitrou reprezentând pe **Maica Domnului și Isus pe Muntele Maslinilor**.

Execută apoi multe vitrouri de figuri medievale și din epoca renașterii pentru diferite palate, vile și castele din Austria.

Concurând și eșind primul cu proiectele sale la concursul unor vitrouri pentru două biserici din Viena (**biserica jubilară din Breitensee** și alta din **Penzing**) părăsi Institutul lui Geyling și execută acele lucrări pe socoteala proprie. Vitourile din Breitensee represintă : Judecata de apoi, Purtarea Crucii de Isus și Coborârea lui Isus de pe cruce și Împăratul Constantin căruia îi apare **Crucea**. „Cu acest semn vei birui”.

Vitourile din biserici sunt lucrate în vechiul stil gotic.

La 1899 fiind chemat de mine, a fost numit de minister — la propunerea mea — maestru de desen la gimnasiul din Târgul-Jiului, ear în

1900 la Școala ceramică, de desen și pictură ceramică. În tot timpul funcționării sale aici a dat dovezi de mare artist, foarte priceput în arta sa și în predarea cursului, producând mare plăcere elevilor, muncitor fără răgaz, înțelegător perfect al ideilor noastre. El a apreciat imediat arta poporului nostru, îndrăgind și cultivând motivele naționale și aplicându-le cu cele mai frumoase rezultate. Rezultatele se pot vede din opera prezentă.

La Târgul-Jiului artistul Wirnstl a lucrat și două splendide epitafuri pentru două biserici (Sf. Apostoli în 1902 și Catedrala, ceva mai târziu). Aceste epitafe le-a lucrat în stilul vestitului epitaful dela Mănăstirea Tismenii (Gorj), reprezentând de o parte „Pogorârea de pe cruce”, ear de alta

I. Wirnstl

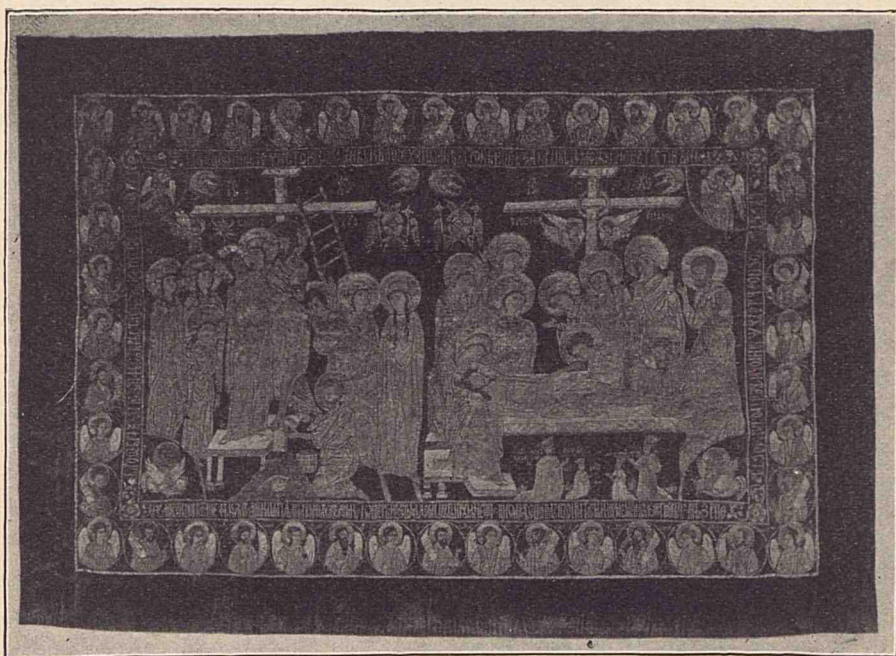
„Plângerea la mormânt”. Epitaful dela Tismana este cusut cu fire de aur și de argint, pe mătase verzuie, de mâinile Doamnei **Maria alui Șerban Cantacuzino** și a fiicei sale **Doamna Casandra** și dăruit Sf. Mănăstiri Tismana în anul 1681 (7189) „să fie Măriei Sale de pomană”. (Vezi ilustrația mai jos).

Această operă de artă veche și de o admirabilă finețe este bine păstrată și astăzi în altarul bisericii Tismenei și artistul nostru, inspirat de frumusețea lui a imitat-o în cele două opere (epitafe), zugrăvind scenele cu colori de ulei pe mătasă vișinie (unul), pe mătasă liliachie (al doilea). Figurile sunt de o expresiune neîntrecută, ear armonia culorilor nu lasă nimic de dorit. (Vezi ilustrația pe pag. 15).

O altă lucrare este un vitrou făcut de Wirnstl la Târgul-Jiului în 1906, cu ocazia jubileului de 40 ani de domnie al Regelui Carol I, reprezentând o scenă istorică din începuturile familiei Hohenzollernilor. Vitroul a fost expus la expoziția jubiliară din 1906 și se găsește azi într'un pavilion-muzeu al Ministeriului Industriei și Comerciului din Parcul Carol, București.

După terminarea și acestei opere artistice politicianii takiști l'au izgonit dela școala ceramică.

În urma acestei izgoniri s'a intervenit la Ministeriul Instrucțiunii și a fost numit profesor la „**Secția pentru arte decorative**” a școlii de arte frumoase din București, la catedra de pictură pe porcelan, faianță și sticlă,

Epitaful dela Mănăstirea Tismenei (Gorj) cusute cu fire de aur și de argint pe mătase verzuie de mâinile Doamnei Maria al Domnului Șerban Cantacuzino și a fiicei Sale Doamna Casandra, dăruit Sf. M-ri Tismana în anul 1681 (7189), — «Să fie Măriei Sale de pomană».

unde a funcționat până la 1914. Și aici Wirnstl a cultivat arta românească, motivele populare, la vasele și obiectele ce se lucrau după proiectele sale, prin urmare a continuat influența școlii dela Târgul-Jiului, după cum se vede din deosebite vase reproduse în prezenta lucrare.

În timpul cât Wirnstl a fost profesor la școala de arte frumoase din București, a mai lucrat, în particular, multe vitrouri artistice, din cari înșir unele de cari îmi amintesc.

În București · Tablouri religioase la ferestre, la **Biserica Sf. Spiridon** (Calea Șerban Vodă); la **Biserica Sf. Nicolae** (Str. 11 Iunie); la o biserică din **Str. Călărași** și la **Seminariul arhiepiscopal catolic**.

La Pitești : La Biserica Sf. Ion Botezătorul (5 sau 7 ferestre, în 1914) și Sf. George.

La Râmnicul-Vâlci și la Turnul Severin, la bisericile catolice.

La Râmnicul-Sărat, la o biserică : ferestre cu Răstignirea lui Isus

La Constanța : la Biserica Sf. Impărați Constantin și Elena, 12—14 ferestre foarte frumoase.

La Hârșova, 14 ferestre la Catedrală.

La Ploești, Craiova, Bacău, la diferite biserici din aceste localități.

De asemenea pe când Wirnstl era în București, a lucrat pentru mănăstirea Tismenei două frumoase vitrouri, — din însărcinarea poetului George Coșbuc, — întru amintirea lui Alexandru, unicul fiu al poetului,

Epitaft pictat după cel dela M-reia Tismenei, din 1681 de pictorul Ion Wirnstl, f. profesor de desen la Gimnaziul și la Școala ceramică din Târgul-Jiului. (Pictat în 1902/3).

mort în 1915, într'un accident de automobil, în apropiere de Târgul-Jiului.

Vitrourele sunt așezate în Paraclisul M-rei Tismana și poartă în afară de figurile sfinte următoarele inscripții :

„Pentru odihna fiului nostru Alecsandru
Ție cu smerenie Te rugăm Doamne”

Elena și George Coșbuc.

și

„Sufletul Fiului nostru Alecsandru Coșbuc
Intru pacea Milei Tale Doamne odihnește-l”.

Elena, George.

Declarându-se războiul pentru Unirea Românilor, Wirnstl a trebuit să părăsească țara, după 16 ani de muncă frumoasă, făcută cu toată dragostea și priceperea pentru arta națională, înapoiindu-se la Viena.

În August 1922 a fost angajat de Institutul de vitrouri „**Maume-jean Frères**” din **Paris-Hendaye**, unde a lucrat până la 1928. Înapoiat la Viena decedă în Mai 1929.

Wirnstl a fost un mare artist, foarte priceput, de mult gust, foarte înțelegător și de o modestie fără seamăn.

2. **IOAN SCHMIDT-FAUR**, maestru de modelaj n. 1883 în Znaim (Cehoslovacia), urmă școala specială de arte și meserii, secția modelaj, în orașul său natal, ear la 1901 angajat la școala ceramică din Tg.

I. Schmidt-Faur

Jiului. Recomandat foarte bine de directorul său a corespuns întru toate scopurilor noastre. De o pricepere, talent și hărnicie deosebită a infiltrat elevilor dragostea pentru arta sa și a făcut progrese foarte mari cu elevii săi. O operă a lui dela școala ceramică este un mare vas, înalt de circa 1 m. 20, modelat de dânsul în argilă de Vaidei (Gorj), ars într'un simplu cuptor țărănesc și expus la „Expoziția Asociațiunei române pentru înaintarea și răspândirea științelor” din București, 1903 (vezi ilustrația).

La Iunie 1912 a părăsit școala ceramică trecând în asociație cu d. Titu Andreescu, fabricant la Craiova, și conducând atelierul artistic de sculptură decorativă de aci până în August 1915, când se stabili în București.

În afară de școală el a executat mai multe busturi ale diferitelor persoane din Tg.-Jiu, între cari amintim pe al lui **V. Rola Piekarski**, **Alex. Ștefulescu** ș. a.

După război Schmidt-Faur și-a desăvârșit studiile sale artistice la „Academia de arte frumoase” din Viena, cursul superior de sculptură monumentală (Grossplastik), sub profesorul Hans Bitterlich, renumitul autor al monumentelor **Impărătesei Elisabeta**, a lui **Gutenberg** ș. a. Pentru excelentele rezultate ce el a avut la academie a fost premiat cu o bursă de călătorie artistică (Schwendenweinreisestipendium).

Revenit în țară fu numit profesor de modelaj și desen la Școala de Arte și meserii din Odorhei (Ardeal), de unde în urma unei Expoziții per-

OTELLO
Expus la Expoziția de la «Maison d'art»
București, 1923

Vas de teracota lucrat de I. Schmidt
în anul 1903. Înalt de 1 m. 20 cm.

sonale la „Maison d'art” din București, în 1923, fu permutat la „Școala superioară de arte și meserii” din București, unde funcționează și astăzi.

În ultimii ani a expus la diverse expoziții colective ale societății „Tinerimea artistică”, „Salonul oficial”, „Salonul Ateneului”, etc..., fiind mereu elogios remarcat de critică.

După război a executat multe monumente, pentru eroii căzuți, în diferite orașe și comune, ca la: **Târgul Mureșului**, comunele **Doamna și Tarcău** (Neamț), **Pașcani** și **Buhuși**, **Ocele Mari**, **Pogoanele** (Buzău), **Devesel** (Mehedinți), **Hârșova** (Constanța) și cel mai mare și mai frumos monument războinic așezat în piața principală din **Caracal** (înalt de 12.5 m.),

compus din trei grupuri. Apoi monumentele din **Slănic** (Prahova), **Ne-hoiși** (Buzău) și altul la **Caracal** (pentru cimitirul Eroilor).

Dintre alte opere artistice de salon amintesc pe „**Otello**”, un bust (vezi ilustrația), „**Don Quichotte**”, „**Potopul**”, apoi statuete și grupuri din basmele românești ca „**Făt frumos cu Ileana**”, „**Făt frumos în lupta cu Zmeul**”, ș. a., apoi „**Pe gânduri**”, „**Durerea**”, „**Ciobanul**” ș. a. opere executate în gips, marmoră și bronz, bustul **M. S. Regelui**, **Medalioane** (Ministrul **Dr. C. Angelescu**, **Generalul Averescu**) ș. a.

Faur a participat la mai toate concursurile de monumente mai importante, cu machetele cele mai reușite și repetat premiate cum a fost la

Statuia lui Mihail Eminescu la Iași
opera lui I. Schmidt-Faur.

concurusul „**Avram Iancu**” din Cluj și Târgul-Mureșului (2 premii), „**Corpul didactic**”, București (premiat). „**Monumentul Aviatorilor**”, București (a luat premiul al II-lea printre 18 concurenți) și în fine la trei concursuri pentru **Monumentul lui Eminescu Iași**, al cărui comitet este compus din marele nostru scriitor **Mihail Sadoveanu**, profesorul universitar **Tafrali**, Colonel **C. Manolache**, pr. **Em. Vasiloski**, **V. Costin**, profesor la Școala de arte frumoase din Iași, **Șoarec** din partea primăriei și **Andriescu** profesor. primind la ultimul concurs, premiul I în unanimitate și însărcinat cu execuția acestui mare și frumos monument (vezi ilustrația), care își așteaptă acum desvălirea.

* * *

Din corpul didactic al școalei amintim pe următorii domni :

G. Beneș, ceramist. **Ștef. Bobancu** profesor, limba română. **I. Buioc**, arhitect, Noțiuni de istoria artelor. **Aurel Diaconovici**, inginer, Noțiuni de istoria artelor. **Petre Chiriac**, inginer, desen geometric-constructiv. **Ștef. Ciucianu**, profesor, noțiuni de istoria Românilor. **Pr. I. Mălăescu**, profesor, morală. **I. Moisil**, profesor, Tehnologia ceramică. Noțiuni de igienă. **A. Gh. Nicolescu**, măiestru de gimnastică și jocuri. **I. Popescu-Voitești**, profesor, Noțiuni fizico-chimice. **D. Sbenghe**, aritmetică. **I. Schmidt**, modelaj. **I. Wirstl**, desen ornamental, decorativ, pictura ceramică.

II

CERAMICA POPULARĂ

Arta populară românească se află în felul construcției caselor, bisericilor, a clădirilor de gospodărie, în porțile și fântânile, în crucile, creștăturile și săpăturile în lemn, în obiectele de tot felul ce țaranii le întrebuințează în gospodăria lor, în îmbrăcăminte, cusături, covoare, etc.

Fiecare casă țărănească mai bogată, precum și multe case boierești se pot considera ca niște mici muzee prețioase, interesante și caracteristice pentru arta noastră populară.

Deși foarte veche, arta populară a fost puțin studiată și abia în timpurile din urmă a început a fi apreciată, au început a se colecționa obiectele necesare studiilor, a le păstra în colecții particulare sau în muzee.

Natura cea frumoasă a țerii noastre, clima dulce, priveliștele splendide, viața în libertatea naturii, plină de cântecile păsărilor și ale muncitorilor, aceeași limbă, port și obiceiuri la toți Românii, din toate provinciile românești, de mii de ani, toate acestea au favorizat dezvoltarea artei populare românești.

Ceriul limpede și de un azur transparent, cu multă lumină, șesuri întinse, câmpii mănoase, lanuri de grâu auriu, pășuni verzi... mai spre mijlocul țerii coline acoperite cu pometuri, livezi, podgorii și păduri... mai sus munți uriași cu enormele și fantasticele lor stânci, printre cari se rostogolesc zgomotoase și grăbite apele cristaline, bogate în pești și în forțe hidraulice, toate aceste minunății naturale, fără seamăn, ale țerii noastre, au înrîurit sufletul Românului, l'au făcut să simtă frumusețile pământului său, l'au făcut artist.

În singurătatea câmpiilor și a munților săi, ciobanii au devenit artiști, poeți, sculptori în lemn, scobindu-și capod-d'operele lor în bâte, în artisticele furci de tors,... pentru iubitele lor, care, la rândul lor, cuprinse de dorul flăcăilor lor dragi, zăgrăvesc pe năfrâmi, pe mărmă, pe cămașile ce li le vor dărui, minunate cusături, fără seamăn de frumoase, de regulate, de simetrice și de complicate, în colori așa de admirabil și de armonic combinate.

Românul e poet prin cântecele, doinele, baladele și basmele lui ; este meditativ și filosof prin proverbele lui, este artist prin dansurile lui voinicești și cu adevărat estetice...

Manifestațiunile artistice ale poporului nostru se vădesc deci în multe direcțiuni și din foarte străvechi timpuri.

Poporul simte nevoia artei tot așa, dacă nu mai mult, ca orice intelectual. El împodobește totul.

Sentimentul artistic al poporului nostru trebuie cât mai mult păstrat întărit și dezvoltat astăzi, când foarte mulți dușmani, interni și externi, caută să-l îndepărteze de la artisticele lui îndeletniciri milenare.

Fabricele, modele, spiritul de imitație fals înțeles, a tot ce este străin, urât, — sau negustorii, al căror scop este câștigul lor personal și nimic mai mult... iată o serie de dușmani ai artei noastre populare.

În contra acestora — și a altora — trebuie să luptăm cu toată stăruința, pentru conservarea artei noastre străvechi.

Multe ateliere sătești — de țesătorie — înființate în ultimii douăzeci de ani, la sate, de Ministeriul Instrucțiunii publice și al Cultelor (în special de Casa Școalelor), în care arta țărănească se cultivă cu hărnicie și după o specială conducere, au dat excelente rezultate, renăscând în multe localități portul național, unde dispăruse aproape cu desăvârșire, și astăzi se cultivă tot felul de produse naționale pentru casa țărănească sau pentru ridicarea economică a clasei țărănești.

Ce privește olăria sau ceramica populară ea este foarte răspândită la Români. Multe forme de vase, cu ornamentațiile lor, sunt de o mare vechime și ni s'au păstrat până astăzi.

Vasele cele mai originale, deci mai caracteristice, par a fi din județele dinspre munte. În vechiul regat găsim ceramica populară mai dezvoltată în județele Mehedinți, Gorj, Vâlcea, Argeș, Muscel, Dâmbovița, Putna, (Vrancea).

Olăria din Ardeal, în ce privește mai ales ornamentația, a pierdut mult din originalitatea ei primitivă și specific românească, fiindcă meșterii români au dispărut încetul cu încetul în foarte multe localități. În regiunea Bârgăului (Nord-estul Ardealului) ea mai este încă în mâna olarilor români și destul de frumoasă, dar motivele românești au dispărut aproape de tot.

La Năsăud ultimul olar (Budic) ce mai trăia a dispărut acum vr'o 50 ani. În timpul din urmă a reînceput olăria din nou la Năsăud.

Sășii și Ungurii au luat locul vechilor olari români și prin situația lor favorizată de politica și protecția guvernelor străine și dușmănoase Românilor, ei s'au înmulțit și perfecționat. Ceramică săsască a acaparat încă de prin sec. XVI-a sau XVII-a piețele Ardealului și aproape toate oalele, ulcelele, canele, farfuriile, blidele, ulcioarele ș. m. a. cu cari țărani își satisfac trebuințele și și ornamează odăile sunt de origine aproape numai săsască. În suta a XIX-a au început și Ungurii și Secuii a se ocupa cu olăria și mai ales în Ardealul de est, precum și în părțile Clujului, Turzii și Aiudului, piețele s'au umplut cu olării făcute de Unguri.

În Oltenia și Muntenia olăria s'a dezvoltat acolo unde se găsește — firește — o argilă bună pentru vase. Găsim aici pe lângă vasele mai mici, necesare gospodăriei, și vase mari, multe de forme antice și vase cu ornamentații în relief. Vase cu engobe albe, foarte originale, se găsesc pe la Leurdeni (Muscel) cu motive foarte interesante, curate românești.

Olăriile țărănești din județul Gorj sunt cunoscute în toată Oltenia și chiar în multe părți ale Munteniei. Ele sunt frumoase, elegante, de culori și nuanțe delicate.

* * *

În „Muzeul Gorjian” din Târgul-Jiului depusesem multe vase vechi, preistorice și cioburi, cu deseme scobite sau în relief ce am găsit în călătoriile noastre de explorare în diferite puncte ale județului Gorj. Astfel am găsit mari cantități la gura peșterilor dela Baia de fier, Polovraci, ș. a. de forme foarte interesante.

Știm că și în multe alte puncte se găsesc bogății mari de vase preistorice în acest județ.

În Ardeal, în apropiere de orașul Târgul-Mureșului, d. Filip (dela biblioteca Palatului cultural din acest oraș) a găsit în vara anului 1928, de asemenea cantități mari de olării preistorice de diferite forme și mărimi și chiar și cuptoarele în care s’au copt acele vase preistorice, la mare adâncime (2 m.).

Un număr de vase (oale, farfurii, blide, căni, etc), din Gorj a colecționat, pe la 1903—4 și d-l Ipolit Strâmbulescu, pictor și profesor la școala de arte frumoase din București, fiind însărcinat de [†] Ministru Spiru Haret să adune material pentru „Muzeul de artă națională și etnografic” din București, înființat atunci de Haret. O parte din aceste vase, pe care eu le-am fotografiat atunci la Târgul-Jiului și pe care d. Strâmbulescu le-a depus în muzeu, — le reproduc în această lucrare. Aceste vase sunt foarte caracteristice.

III

OUĂ INCONDEIATE

Aplicarea motivelor de pe ouă la ceramica artistică

În săptămâna mare, înainte de serbătorile Sf. Paști este obiceiul la poporul nostru să înroșască ouă și chiar să le „încondeeze”, să le „scrie”, să le „impeneze”, „să le înfloreze”, adică să facă deosebite deseme, pe dânsle. La țară, mai mult, la oraș mai puțin, mătușele, bătrânele s'au îngrijit de mai înainte să-și aibă gata condee pentru desemnatul pe ouă și ceară galbină de albine.

Meșteșugul sau operațiunile de a încondeia ouăle poartă diferite numiri, astfel se zice : a **împăna** (ouă **împănate**), a **inflora** ouăle ; **scris**, (a scrie, **ouă scrise**) ; **săpat** (a săpa ouă, ouă săpate) ; **muncit** (a munci ouă, ouă muncite) ; **inchistrit**, (impistrit, a inchistri sau a impistri ouăle) ; împestrițat ; picat, impuiat ; de asemenea ouă **cu chicățele** (picățele, ouă picurate) ș. a. m. Ouăle se scriu, se inflorează cu condeiul (care în Basarabia și Ardealul de nord se numește **cișiță**, și **ciolniță**, pe Someș **bgizavă**).

Condeele aceste sunt făcute dintr'o placă de alamă în formă de un tubuleț subțire, de grosimea unui pai, cu un fel de floare la vârf, ca să se poată lega la capătul unui bețișor și se leagă așa ca condeiul să formeze cu bețișorul un unghi drept. Condeiele și-le procură de obicei bătrânele delatiganii lingurari sau fusari, cari cutreeră satele în postul mare, în schimbul a 2—3 ouă.

Stârcită pe vatră, sau lângă o mescioară, pe un scăunel sau buturugă, mătușa iea din sîta plină de ouă, de lângă ea, câte un ou, îl încălzește cu mâna la para focului și luând apoi condeiul din hîrbul cu ceară, ce stă topită pe spuză lângă foc, trage cu o mână sigură fel de fel de linii, de deseme par'că'r scrie lui Roșu-Împărat. Ouăle au fost mai întîi spălate cu apă caldică și șterse cu ștergarul bine-bine, ca să nu rămână pe ele ceva ce le-ar strica la roșit. Apoi sunt puse în **împietreală**, făcută cu diferite substanțe : unele fac pietrele cu piatră acră, cu zeamă de varză sau zeamă de soc, de știr sau de măcriș, într'o strachină. Se pisează piatră acră s. ex. și așa pisată se pune peste zeama de varză și se bagă ouăle, rînd pe rînd, lăsându-se mai apoi să se usuce. După ce s'au uscat ouăle se pun în roșele. În împietreală ouăle stau 2—3 ceasuri. **Roșelele** se fac din lemn roșu, scoarță sau băcan, (*Lignum campechianum* din America centrală), pus de Vineri seara în apa din oala de roșele să se plămădească.

Ouăle se fierb acolo, se scot și se pun într'un vas cu pelin, cu care se șterg. În loc de **lemn (scoarță) de ouă**, femeile întrebuințează și **foi de ceapă** (foaia galbenă ce învelește ceapa cum și coada funiei de ceapă). Se pune tot la plămădeală, de seară, și când se fierb ouăle, ies **galbene**.

Alte femei se folosesc de găgâțele (dedeței) cu cari fac ouăle verzi ori pestrițe. Altele le fac negre, punând și **calaican** în roșele : ori galbene, punând boia galbenă în amestecătura de băcan și apă.

Culorile aceste se pot căpăta și cu alte substanțe sau buruieni știute de popor. Fețele — colorile — cari se pot combina sunt : ca ceriul, ca tă-măioara, portocalie, galbenă, stânjenie (ca floarea stânjenului), verde mai închis sau mai deschis, ș. a. (Vezi : „**Din viața poporului român**”, edit. Academia Română, vol. VII de C. Rădulescu-Codin și D. Mihalache și vol. XXIV de Tudor Pamfile și Mih. Lupescu, București, 1909 și 1914).

* * *

Foarte multe ouă au desemele formate din linii drepte — geometrice (triunghiuri, patrute ș. a.) după cum sunt și motivele de pe cămăși și mărimi, fote, covoare, etc.

Deși distribuirea motivelor ornamentale e foarte diferită și de multe ori risipite în mod neregulat pe suprafața oului, — totuși este o unitate.

Motivele geometrice — ca și celelalte — sunt distribuite simetric în jurul unui punct sau împărțite în câmpuri.

Mare deosebire a sistemelor de orânduire, mare varietate în feliul interpretării naturii și a lucrurilor.

Valoarea, frumusețea, varietatea, corectitudinea, simetria motivelor depinde de abilitatea, de măiestria și iscusința țărancei.

De mare importanță este poate nu atât varietatea desemnului, cât mai ales frumusețea și potrivirea colorilor. Femeile au un talent deosebit cum trebuie orânduite colorile de fond, cu se pot inviora fețe prea întunecate, presărându-le cu puncte sau pete de colorii mai vii, mai strălucitoare.

Coloarea roșie domină, dar nu roșul deschis, aprins, strigător, ci un roșu dulce, delicat, care se potrivește cu alte colorii. (Victor Păcală în „**Monografia comunei Rășinari**”, pag. 54, 1912).

De obicei încep cu desemnul ce reprezintă **fierul plugului**, fiindcă mai întâi plugul se pune în brazdă primăvara.

Oricum desemele de pe ouă sunt de o varietate și bogăție nesfârșită. Ele sunt luate din regnul animal și vegetal, apoi din natură (Soarele, stelele, razele), obiecte de gospodărie, mănăstire și obiecte religioase, viața zilnică, — dar isvorâte și din fantazia și capriciile țărancei.

Caracteristice și foarte obicinuie, afară de fierul plugului, și în mare număr, sunt desemele ce reprezintă aripa vulturului, broasca, dar mai ales calea rătăcită (calea încurcată — drumul rătăcit, deci meandrul — labirintul) apoi cârligul ciobanului, crucea (svastica), foi, frunze și flori de diferite plante și arbori, apoi grebla, laba găștei, păianjenul, Steaua (foarte des) ș. m. a.

Este de notat, că țăranii popoarelor străine, cari locuiesc în România (sau în țările învecinate) cum sunt Sașii, Ungurii, Secuii, Slovaci, Cehii... nu încondeiază ouă de Paști, ei le înroșesc simplaminte. Țăranca română are și acest talent de a înflora ouăle, precum lucrează minunatele ei ii, cămăși, fote, zadii, etc., precum face la rândul lui și țăranul cu casele, diferite obiecte casnice, bâte, furci de tors lână pentru dragele lor, etc., etc.

Obiceiul acesta de împodobirea ouălor este credem de origine traco-dacică.

* * *

Desemnele, motivele, de pe ouăle încondeiate au anumite numiri. Am adunat și reproducem în această lucrare vr'o 270 numiri, din diferite județe ale României mari, după un număr de peste 500 ouă studiate. Este de remarcat, că mulțimea repetată a motivelor : **steaua**, **crucea** ș. a., deci cari reprezintă obiecte religioase în motivele de pe ouăle încondeiate, dovedește sufletul evlavios, religios, creștinesc al țăranului român.

Dar desemnele înfloriturilor aceste de pe ouă obicinuie la toți Românii, din toate provinciile românești, sunt și o dovadă de unitatea neamului românesc din cea mai mare vechime și de concepțiile sale, ca și de religiositatea lui de mii de ani.

* * *

Desemnele sau motivele de pe ouă își au numirile lor sau anumite înțelesuri, simboale, potrivite cu obiectul pe care îl reprezintă.

În rândurile următoare dăm numirile culese, așezate în ordine alfabetică, indicând și județele lor de origină.

<i>Aeroplan</i>	Jud. Dorohoi.
<i>Arbore</i>	„ Năsăud.
<i>Ardei</i>	„ ?
<i>Aripa hultanului sau vulturului</i>	„ Dorohoi, Putna, R. Sărat.
<i>Aripile</i>	„ Brașov.
<i>Bobocei</i>	„ Basarabia.
<i>Brad</i>	„ Brașov, Dorohoi, Ilfov.
<i>Brad cu crengi</i>	„ Năsăud.
<i>Brăduț</i>	„ Neamț.
<i>Brăul</i>	„ Câmpulung (Bucovina), Sibiiu.
<i>Broasca</i>	„ Brașov, Dâmbovița, R. Sărat.
<i>Butonași</i>	„ Ilfov, Gorj.
	„ Bacău, Brașov, Buzău, Dâmbovița.
<i>Calea încurcată</i>	Dorohoi, Muscel, Putna, Someș, R.
<i>Calea rătăcită</i>	Sărat, Tecuci, Tutova.
<i>Cană cu flori</i>	„ Neamț.
<i>Căngi</i>	„ Tecuci
<i>Căpăstru</i>	„ Brașov.
<i>Caprina 'n boltă</i>	„ Brașov.
<i>Căprioare</i>	„ Năsăud.
<i>Capul caprii</i>	„ Dorohoi.
<i>Caracatiță</i>	„ ?
<i>Cârcele de viță.</i>	„ ?
<i>Cârja popii</i>	„ Dorohoi, Ilfov, R. Sărat.
<i>Cărlige</i>	„ Putna.
<i>Cărligul ciobanului</i>	„ Brașov, Buzău, Dâmbovița, Doro-
	hoi, Ilfov, Muscel, R. Sărat.
<i>Cărligul popii</i>	„ Sibiiu.

<i>Cârlig și drum</i>	„ Ilfov.
<i>Casă cu arbore</i>	„ Năsăud.
<i>Cercei Cerceluși</i>	„ Dorohoi, R. Sărat.
<i>Cer cu soare</i>	„ Năsăud.
<i>Cerul instelat</i>	„ Bacău.
<i>Cireașă, cireșe, Cireșică</i>	„ Dâmbovița, Putna.
<i>Ciupercă, ciuperci</i>	„ R. Sărat.
<i>Clopotul</i>	„ Ilfov, R. Sărat.
<i>Cloșca cu pui</i>	„ Dorohoi.
<i>Coada cocoșului</i>	?
„ curcanului	?
„ curcei	„ Putna.
„ păpădiei	„ Sibiiu.
„ rândunelii	„ R. Sărat.
<i>Coarnele boului</i>	„ R. Sărat.
<i>Cocoare</i>	„ Putna.
<i>Cocoșelul</i>	?
<i>Codricei</i>	„ Covurlui.
<i>Codru</i>	„ Buzău, Dâmbovița, Ilfov, Muscel.
<i>Colțul babei</i>	?
„ cânelui	„ R. Sărat.
„ lupului	„ Bacău.
„ porcului	„ Dorohoi, Muscel, Prahova, Putna,
<i>Copita calului</i>	„ R. Sărat.
<i>Coprina</i>	„ Dâmbovița.
<i>Cornul berbecului</i>	„ Sibiiu.
<i>Cornul boului</i>	„ Bacău, Dâmbovița, Putna, R. Să-
<i>Coropișnița</i>	„ rat, Vlașca.
<i>Cotețul fără pește</i>	„ Putna.
<i>Crac de măr</i>	„ Brașov.
<i>Crâstelniță</i>	„ Buzău.
<i>Creangă</i>	„ Sibiiu.
<i>Creangă de răchită</i>	„ Dorohoi.
<i>Crenguță de brad</i>	„ Bacău.
<i>Creasta cocoșului</i>	„ Dorohoi.
<i>Creasta găinii</i>	„ Someș.
<i>Creasta pupezii</i>	„ Brașov, Dâmbovița, Tecuci, Vlașca.
<i>Cruce, Cruce de drum</i>	„ Sibiiu.
<i>Crucea Mielului</i>	„ Dorohoi, Ilfov, Putna.
„ Răstignirii	„ Bacău, Gorj, R. Sărat, Severin, Si-
<i>Cuibul crângului</i>	„ biiu.
„ cucului	„ Muscel.
„ grângului	„ Câmpulung (Bucovina).
„ vulturului	„ Muscel, Putna.
<i>Cuib de rândunică</i>	„ Muscel.
<i>Cuiburi</i>	„ Muscel.
<i>Cuiul carului</i>	„ Putna.
„ grapei	„ Dorohoi.
„ plugului	„ Dorohoi, Putna.
<i>Cumpăna fântanei</i>	„ Dorohoi.
<i>Desagi</i>	„ Bacău.
<i>Desagii calicului</i>	„ Dorohoi.
„ popii	„ Dorohoi.
<i>Drumul bețivului</i>	„ Putna.
<i>Drumul (calea) rătăcit</i>	„ R. Sărat, Tutova.
<i>Drumul robilor</i>	„ Putna.
<i>Drumul satului</i>	„ Brașov, Dâmbovița, Muscel, R. Să-
<i>Drumuri</i>	„ rat, Tecuci.
<i>Dulap</i>	?
<i>Fasole</i>	„ R. Sărat.
<i>Fer</i>	?
<i>Ferul plugului</i>	„ Covurlui, Muscel, ș. a.
	„ Ilfov.
	„ Dâmbovița.
	„ Bacău, Brașov, Dâmbovița, Gorj,
	„ Muscel, R. Sărat, Someș, Tecuci.

Fereastră
 Ferestruică
 Ferestruica morii
 Floare, flori, floricele

Floarea câmpului
 „ mărulu’
 „ de mușeșel
 „ de păr
 „ ȱagului
 „ paștii, paștilor

„ soarelui
 „ spinului
 „ strachinii
 „ tronului

Flori de tot felul
 „ fără nume
 Patru flori
 Fluture, fluturi

Foaia arțarului
 „ căpșunii
 „ de cucută
 „ jugastrului

„ liliacului
 „ de salcâm
 „ de salce
 „ strachinii

Foi de trandafir
 Frâul căiului
 „ înodat
 „ desnodat

Frunză de brăduț
 „ bradului
 „ câmpului
 „ căpșunei
 „ codrului

Frunza ȱagului
 „ ȱrasinuțui
 „ ȱrăsinelului
 „ garniții
 „ grâului
 „ jugastrului
 „ măcieșului
 „ macrișului
 „ macului
 „ măraruțui
 „ salcâmului
 „ stejarului

„ de brâncă
 „ de crăiță
 „ de răchită
 „ spinului
 „ trandafirului
 „ de trifoi
 „ de tuță
 „ de turtea

Frunză și cârlig
 Frunze
 Frunze de tot felul
 Furcă
 Furcă de ȱân
 Fulgerul
 Fusta rândunelii
 Gaie

„ Sibiiu.
 „ Neamț.
 „ Brașov.
 „ Ilfov, Muscel, Prahova, Putna, R. Sărat, Tecuci.
 „ Dorohoi, R. Sărat.
 „ Someș.
 „ Prahova.
 „ Neamț.
 „ Dorohoi.
 „ Bacău, Brașov, Dorohoi, Gorj, Putna, R. Sărat.
 „ R. Sărat.
 „ Putna.
 „ Ilfov.
 „ R. Sărat.
 „ Dorohoi.
 „ Muscel.
 „ Brașov.
 „ Ilfov, Muscel, Putna, R. Sărat, Sibiiu.
 „ Ilfov, Vlașca.
 „ Ilfov, R. Sărat.
 „ Sibiiu.
 „ Argeș, Dâmbovița, Gorj, Muscel, R. Sărat, Vlașca.
 „ Muscel.
 „ Dâmbovița, Gorj.
 „ Dâmbovița.
 „ R. Sărat.
 „ Ilfov.
 „ Brașov, R. Sărat.
 Vechiul Regat.

?
 „ R. Sărat, Sibiiu.
 „ Dorohoi.
 „ Prahova.
 „ Putna.
 „ Dorohoi.
 „ Putna.
 „ Putna.
 „ R. Sărat.
 „ Dorohoi, R. Sărat.
 „ Putna, R. Sărat.
 „ Dorohoi, Putna.
 „ Dorohoi.
 „ Dorohoi, Putna.
 „ R. Sărat.
 „ Gorj, R. Sărat.
 „ Brașov, Covurlui, Dorohoi, Muscel, R. Sărat.
 „ Sibiiu.
 „ Muscel.
 „ Dorohoi, Putna, R. Sărat.
 „ Dorohoi.
 „ Dorohoi.
 ?
 „ Ilfov.
 „ Sibiiu.
 ?
 „ Năsăud.
 „ R. Sărat.
 „ Bacău, Năsăud.
 ?
 „ Dorohoi.
 Vechiul Regat.
 „ R. Sărat.

Garoafă
Ghiare de broască țestoasă
Ghiocei
Greblă

Grapă
Groapă
Hârlețul
Hora paștelui
Iarba mielului
Imblăciul
Laba găinii
„ găștii

„ rândunicii
Lanț, lăntișor, lăntuș
Lipitoare
Luceafărul
Lună
Lupu
Mâna calicului
„ milogului
Mănăstire
Măța Popii
Măzărache
Melcul, melci
Mescioarele
Micșunea, micșunele
Morișcă
Mure
Naiu

Necoveaua
Noduri
Nu mă uita
Ochiuți boului
„ șarpelui
Oglinda
Omida, omizi
Paiașen
Palma
Parapleu (ploieriu)
Paseri
Paștele
Patruzești de unghiuri
Păunul
Penele
Pene în pășitură
Peștele
Peștele în coteș
Picățele
Piciorul broaștei
„ racului
„ de rândunică
Pielea lupului
„ șarpelui
Pirostiile

Pistolul
Pistru (puncte)
Piuștele
Plug
Pomi, Pomușoară
Porcii în coteș
Porumbei
Prepeleagu
Prescură
Pui
Pui de barză
Puișor

„ R. Sărat.
„ Dâmbovița.
„ Vlașca.
„ Dâmbovița, Dorohoi, Lăpușna, Năsăud, R. Sărat.
„ Dorohoi.
„ Vechiul Regat.
„ Dorohoi.
„ R. Sărat.
„ Muscel.
„ Dorohoi.
„ Dâmbovița, Muscel, Tecuci.
„ Brașov, Ilfov, Muscel, Putna, R. Sărat, Someș, Tecuci.
„ Tecuci
„ Ilfov, Năsăud, R. Sărat. Tecuci.
„ Ilfov.
„ Dorna-Cândreni.
„ Năsăud.
„ Muscel.
„ Dorohoi.
„ R. Sărat.
„ Dâmbovița, R. Sărat.
„ Sibiiu.
„ Brașov.
„ Ardeal (?), Dorohoi, R. Sărat.
„ Brașov.
„ Ilfov.
„ Bacău, Dorohoi, R. Sărat.
„ Tecuci
„ Vechiul Regat.
„ Sibiiu.
„ Putna.
„ Ardeal.
„ Dorna-Cândreni.
„ Tecuci
„ Sibiiu.
„ Dorohoi, R. Sărat.
„ Dâmbovița, Ilfov, Vlașca.
„ R. Sărat.
„ Sibiiu.
„ Dorohoi, Năsăud.
„ Dorna-Cândreni.
„ Orhei (Basarabia).
„ Lăpușna (Basarabia).
„ Sibiiu.
„ Năsăud.
„ Vâlcea.
„ Buzeu, Ilfov.
„ Bacău.
„ Vechiul Regat.
„ Orhei.
„ Tecuci
„ Putna.
„ Tecuci
„ Ilfov.
„ Vechiul Regat.
„ Năsăud, Someș.
„ Brașov.
„ Năsăud.
„ Dorohoi, R. Sărat.
„ ?
„ Năsăud.
„ Brașov.
„ Brașov.
„ Năsăud.
„ Tecuci
„ Tecuci.

<i>Pumnișori (cruciulițe și puncte)</i>	„ Năsăud.
<i>Punga sgârcitului</i>	„ Bacău.
<i>Pupăză</i>	„ Dorohoi.
<i>Puricel</i>	„ R. Sărat.
<i>Racul</i>	„ Vechiul Regat.
<i>Rădușca închisă</i>	„ Buzău.
„ deschisă	„ Dorohoi.
<i>Râma</i>	„ Sibiiu.
<i>Răschitorul</i>	„ Buzău, Vlașca.
<i>Râuri</i>	„ Brașov.
<i>Razele</i>	„ ?
<i>Roata carului</i>	„ Muscel.
„ plugului	„ Sibiu.
<i>Rochia Doamnei</i>	„ Basarabia.
<i>Ruje</i>	„ Dorohoi.
<i>Salba</i>	„ Putna.
<i>Sania</i>	„ Ilfov.
<i>Sapa</i>	„ Brașov, Dorohoi.
<i>Șarpele, Șerpi</i>	„ Dorohoi, Gorj.
<i>Scara</i>	„ Dâmbovița, Dorohoi.
<i>Scrânciobu</i>	„ Ilfov.
<i>Șeaua</i>	„ Ilfov.
<i>Secerea</i>	„ Bacău, Brașov.
<i>Soarele</i>	„ Sibiiu.
<i>Șopârla</i>	„ Putna.
<i>Sovârf</i>	„ Bacău, Brașov, Dâmbovița, Dorohoi, Gorj, Ilfov, Muscel, Năsăud, R. Sărat, Severin, Vâlcea.
<i>Stea, Stele</i>	„ Neamț.
<i>Steluță</i>	„ Brașov.
<i>Steagul cu stele și șabac</i>	„ Sibiiu.
<i>Straiu broaștei</i>	„ ?
<i>Strochiturie</i>	„ Năsăud.
<i>Struguri</i>	„ Dorohoi.
<i>Stupul</i>	„ Dorohoi, Putna.
<i>Suveica</i>	„ Brașov.
<i>Suveicuța</i>	„ Basarabia.
<i>Talpa găstei</i>	„ Sibiiu.
<i>Tantacul</i>	„ Dorohoi.
<i>Tăța vacii</i>	„ Năsăud.
<i>Teleguța</i>	„ Putna.
<i>Țepii ariciului</i>	„ Dorohoi.
„ de brad	„ Dorohoi, Sibiiu.
<i>Traista, Tr. popii</i>	„ Câmpulungul Bucovinei.
<i>Trandafirul</i>	„ Dorohoi.
<i>Treerătoare</i>	„ Iași, Ilfov, R. Sărat.
<i>Urechea iepurelui</i>	„ R. Sărat.
„ măgarului	„ Dâmbovița, Dorohoi, Ilfov, Putna, R. Sărat, Tecuci.
<i>Vârtelnița și în felul vârtelniței</i>	„ Dorohoi, R. Sărat, Vlașca.
<i>Viermele</i>	„ Muscel.
<i>Vioara</i>	„ Buzău.
<i>Vișina putredă</i>	

*
*
*

Pe baza ceramicei țărănești mai vechi, apoi având în vedere bogăția de motive populare de pe ouă încondeiate, și de pe nenumărate alte obiecte ale artei țărănești, din vechi hrisoave, cărți bisericești, biserici și mănăstiri, ș. a. am voit să creiăm o artă decorativă națională în ceramica românească. Inceputurile acestei arte le prezentăm în tablele ce însoțesc această lucrare.

L'Art décoratif dans la céramique roumain

(RÉSUMÉ)

L'oeuvre présente est le résultat d'un mouvement culturel, économique et artistique, fondé entre 1894—1905 par un petit groupe d'intellectuels du district de Gorj (Ouest de l'ancien royaume de Roumanie).

Ces intellectuels ont travaillé à la prospérité de cette région : ils ont fondé en 1894 un *Musée Régional*, le „Musée du Gorj” ; ils ont créé les *Cercles Culturels* destinés à développer intellectuellement la masse paysanne. C'est ici que naquirent en 1897, sur l'initiative de l'auteur, les „*Banques Populaires*”, qui avaient pour but d'affermir la situation économique des paysans ; c'est ici qu'ils fondèrent, en 1900, une „*Ecole Céramique*”, pour le progrès de cette industrie exercée depuis longtemps dans la région.

Les résultats de cette école sont exposés dans cette oeuvre.

I

Aperçu général sur l'art paysan

L'art paysan se révèle dans la construction des maisons, des églises, des puits, des portes-cochères ; dans les articles de ménage, dans les vêtements, les broderies, les tissages, etc...

On étudie depuis peu de temps seulement cette branche rustique de l'art. Les maisons des paysans aisés et même les maisons des boyards peuvent être considérées comme de petits musées précieux, intéressants et caractéristiques de l'art populaire.

La beauté de la nature, la douceur du climat, la splendeur des paysages, la vie libre au sein de la nature qui retentit du gazouillement des oiseaux et des chants des travailleurs, le même langage, le même costume, les mêmes moeurs séculaires chez tous les Roumains de tous les coins du royaume, tout cet ensemble a favorisé le développement de l'art populaire roumain.

Le ciel pur et lumineux, d'un bleu transparent, les vastes plaines fertiles, les champs de blé doré, les prairies vertes..., vers le centre du pays, les collines couvertes de vergers, de vignobles et de bois..., plus haut, les montagnes gigantesques avec leurs rochers énormes et fantastiques, sillonnés d'eaux cristallines, riches en poissons et en forces hydrauliques, toutes ces beautés naturelles de notre pays, toutes ces beautés sans pareilles, ont influencé l'âme du Roumain ; elles lui ont fait comprendre les merveilles de son sol, elles en ont fait un artiste.

Dans la solitude des champs et des montagnes, les pâtres sont devenus artistes, poètes et sculpteurs ; ils ont taillé leurs gros gourdins, les quenouilles

artistiques destinées à leur bien-aimées, et en ont fait des chefs-d'oeuvres; leurs bien-aimées, à leur tour, tout en pensant à eux, brodent, sur les fichus, sur les mouchoirs, sur les chemises qu'elles leur destinent, de merveilleuses broderies symétriques et compliquées, dont les innombrables couleurs sont si belles et si harmonieusement combinées.

Le peuple sent le besoin de l'art, comme l'intellectuel si non davantage. Il embellit tout. De nos jours, le sentiment artistique de notre peuple doit être conservé, cultivé et développé le plus possible. Car, soit à l'intérieur soit à l'extérieur de notre patrie, de nombreux ennemis cherchent à annihiler en lui le sens artistique. Les fabriques, les modes, l'esprit d'imitation, mal interprété, de tout ce qui est laid, les commerçants qui ne pensent qu'à s'enrichir, voilà autant d'ennemis de notre art populaire.

Nous devons lutter ardemment contre ces ennemis, afin de conserver notre vieil art national.

Beaucoup d'ateliers villageois, fondés au courant de ces dernières années par le Ministère de l'Instruction Publique, donnent des résultats satisfaisants. On travaille les chemises les costumes nationaux, les tapis. Dans plusieurs endroits on ne portait plus le traditionnel costume, si beau et pittoresque. Depuis la création de ces ateliers, les paysannes recommencent à le porter. On cultive aujourd'hui toutes sortes de produits textiles pour les gens de la campagne ou pour consolider économiquement la classe paysanne.

II

La céramique populaire

La poterie ou la céramique populaire est très répandue en Roumanie. Plusieurs espèces de vases avec leurs ornements sont très vieux et on les garde précieusement.

Les vases les plus originaux et les plus caractéristiques semblent venir des régions montagneuses des deux versants des Carpathes. En Transylvanie leur originalité primitive, très roumaine, s'en va peu à peu. Ce sont les potiers Hongrois et Saxons qui l'ont fait disparaître, étant les instruments de nos adversaires qui veulent la destruction de notre art et de notre industrie nationale.

C'est en Olténie et en Valachie que l'on trouve le plus de formes anti-ques et même des pots aux ornements en relief, des vases aux engobes blancs, aux motifs originaux et intéressants, aux formes élégantes, aux couleurs et nuances délicates.

Nous avons déposé beaucoup de ces objets dans „Notre Musée” et même des débris préhistoriques ou plus récents, recueillis dans nos excursions à travers le district de Gorj.

Avec un nombre assez grand de pots, (voir les planches), collectionnés en 1903 (dans le district de Gorj) par le peintre Ipolit Strâmbu, professeur à l'école des Beaux-Arts de Bucarest, — Spiru Haret, ex-ministre de l'Instruction Publique, a fondé „Le Musée d'Art National et d'Ethnographie”.

III

Les oeufs des Pâques dessinés à la plume par les paysans. L'application des motifs des oeufs dans la céramique artistique.

A Pâques, nos paysans ne teignent pas seulement les oeufs en rouge, mais ils les ornent de différents dessins : sur un fond rouge les ornements sont blancs, sur un fond blanc ils sont rouges, etc....

Dans chaque village ont trouve de vieilles paysannes, de vraies artistes qui font sur les oeufs blancs des dessins variés à l'aide d'une plume trempée dans de la cire fondue. L'oeuf ainsi orné est plongé dans une couleur rouge foncé. La surface non dessinée se colore, et les ornements de cire demeurent blancs.

Les vieilles femmes plus habiles exécutent parfois des dessins merveilleux : des silhouettes, des fleurs etc... et elles teignent les oeufs de six ou sept couleurs quelquefois.

Dessiner sur les oeufs se dit en roumain : „peindre”, „écrire”, „creuser”, „fleurir” les oeufs.

Ces oeufs sont distribués : les garçons les emportent aux fêtes du village et ils les heurtent l'un contre l'autre. L'un tient l'oeuf, l'autre le heurte du sien en disant : „Jésus est ressuscité” ; celui qui tient l'oeuf répond : „Il est vraiment ressuscité”. Celui qui casse l'oeuf de son adversaire a le droit de le prendre. C'est une sorte de „pile ou face”.

Les dessins sont en général géométriques, distribués symétriquement autour d'un point ou partagés en plusieurs groupes. La valeur, la beauté, la variété, la symétrie des dessins dépendent de l'habileté, de l'art de la paysanne.

La variété des dessins est moins importante que la beauté et l'ensemble des couleurs. D'habitude elles commencent par graver le soc de la charrue, car c'est la charrue qu'on sort la première pour les travaux champêtres.

Les dessins qui représentent l'aile du vautour, la grenouille, le labyrinthe sont très caractéristiques. La svastika, les feuilles, les fleurs des différentes plantes, des différents arbres ; le râteau, la patte d'oie, l'araignée, l'étoile, la croix... voilà d'autres sujets que l'on trouve sur les oeufs de Pâques. Comme on le voit, les dessins sont variés et multiples. Ils sont pris parmi le règne animal et végétal, la nature (le soleil, les étoiles, les rayons), les objets du ménage, les couvents et les monastères ou tirés de la vie religieuse ou de la vie quotidienne ; mais ils sont quelquefois le fruit de l'imagination et de la fantaisie du peuple. Chaque gravure porte un nom spécial.

L'âme religieuse et chrétienne du paysan roumain transparait dans ces dessins qui représentent si souvent l'Etoile, la Croix et autres emblèmes religieux.

Les gravures qu'on trouve sur tous les oeufs de Pâques de toutes les régions roumaines, sont une preuve de l'unité nationale qui existe chez nous et qui date depuis des siècles.

Cette habitude d'orner les oeufs est probablement d'origine thrace et dace.

Il faut remarquer que les paysans des peuples étrangers qui sont venus tard sur le sol roumain, ou ceux qui habitent des pays voisins à la Roumanie, comme les Saxons, les Hongrois, les Slovaques, n'ornent pas les oeufs, ils les teignent seulement.

* * *

Une liste alphabétique (page 25 seq.) indique 269 différents noms tirés sur 500 oeufs dessinés et accompagnés du lieu de leur provenance.

IV

L'Ecole céramique de Târgul-Jiului

En 1900 nous avons fondé une école céramique, pour le développement de l'art national, dans le ville de Târgu-Jiu, capitale d'un district où l'industrie populaire de la céramique est pratiquée depuis longtemps par les paysans. Nous avons constaté que 24 endroits contenaient de la terre propre à la poterie.

Nous voulions donner une direction plus efficace à cette industrie, former des travailleurs plus cultivés et plus experts qui pourraient créer des objets plus beaux en s'inspirant des anciennes formes et des anciens ornements.

En un mot, nous voulions former une industrie spéciale de la céramique artistique roumaine.

Nous voulions donner à la société des industriels un plus grand idéal, nous voulions former une coopération et faire de Târgu-Jiu une ville d'industrie artistique.

Notre projet, exposé au ministre, le Dr. Istrati, fut approuvé. L'école fut ouverte en Octobre 1900 et subventionnée par le Ministère de l'Instruction Publique, par la Préfecture du District et par la Mairie de la ville. Elle comprenait 42 élèves.

En dehors du personnel proprement dit de l'école, nous avons gagné deux forces artistiques très remarquables, un professeur de dessin et de peinture céramique, grand artiste et bon maître et un excellent modelleur, spécialiste de l'enseignement du modelage ; ajoutons encore un maître de la technique céramique.

L'école avait deux sections : une section élémentaire proprement dite, et une autre artistique. La durée des cours étaient de 4 ans. Une section pour les vitraux, qui figurait, dans notre projet n'a pu être réalisée.

Le résultat de l'école au cours des 5 ans, pendant lesquels j'en été directeur, ont été multiples. L'école a gagné en peu de temps un bon renom. Les ministres et d'autres personnalités du pays ont visité ses expositions annuelles. L'école a exposé pendant cinq ans à quatre grandes expositions à Bucarest et à Sibiu.

En 1904 elle en donne ses premiers diplômés.

* * *

Dans le texte roumain on trouve encore les biographies des deux grands artistes qui ont collaboré à l'école céramique : celles de *I. Wirnstl* et de *I. Schmidt*, dans lesquelles leur activité et leurs oeuvres sont largement exposées.

En français par M-lle Maria Magdalena Angelescu

Explicațiile ilustrațiilor de pe tablele I—LV

TABLA I. — *Din atelierele școalei ceramice din Târgul-Jiului.*

- a) Argila se spală bine cu apă, se curățește și străcoară făcând'o potrivită pentru lucrat.
- b) Elevii lucrând diferite vase de pământ la roată, cu mâna liberă. (Anul școlar 1902/3).

TABLA II. — a) Smălțuirea vaselor de pământ. b) Cuptor simplu-țărănesc

TABLA III. — Elevii lucrând făfurii de pământ.

- a) (Majolica) la roată, cu ajutorul tiparelor de gips. (Anul școlar 1902/3).
- b) Elevii scot din cuptorul simplu-țărănesc, vase arse și smălțuite. La stânga cititorului maiestrii de pictură și de modelaj, sus la cuptor măiestrul ceramist.

TABLA IV. — a) Scoaterea unui mare vas, artistic lucrat, de I. Schmidt-Faur, ars într'un simplu cuptor țărănesc.

- b) Cuptor cu mufle, în care flacăra nu atinge vasele, fiind libere de funingine și cenușă.

TABLA V. — a), b) Diverse forme de vase lucrate de elevi cu mâna liberă la roată sau cu tipare.

TABLA VI. — Prima expoziție a produselor și desemnelor școalei ceramice din Târgul-Jiului la finele primului an școlar (1900/901) în Iulie 1901. În mijloc pe perete proiectul, pe carton, al unui mare vitrou (3 m. în.), lucrat de I. Wirnstl.

TABLA VII. — Expoziția produselor ceramice ale școalei ceramice din Târgul-Jiului la finele anului școlar 1902/3—Iulie 1903.

TABLA VIII. — Expoziția produselor școalei ceramice din Târgul-Jiului la finele anului școlar 1903/904—Iulie 1904.

TABLA IX. — Din Expoziția produselor școalei ceramice din Târgul-Jiului la finele anului școlar 1903/904—Iulie 1904.

TABLA X. — Din expoziția școalei ceramice din Târgul-Jiului în vara anului 1904. Gipsuri și vase lucrate de elevi.

TABLA XI. — a) Din expoziția școalei ceramice din Târgul-Jiului în vara anului 1905. Vase modelate și pictate, cu motive românești.

- b) Vase modelate și pictate, motive : flori, ș. a.

TABLELE XII—XVII. — Farfurii, blide, oale, ulcioare țărănești, ș. a. din diferite regiuni ale României.

TABLELE XVIII—XX. — 36 Oua încondeiate din diferite regiuni ale României ; cu numirile motivelor de pe ele.

TABLELE XXI și XXII. — Motive stilizate după ouă încondeiate, în colorile de pe originale (din Gorj, Dolj și Romanai). Compoziții originale de I. Wirstl. Desemne de Dionisie Pecurariu, elev școala ceramică T.-Jiu.

TABLA XXIII. — Motive aplicate pe o făfurie după ouă. Desemn de Amalia Păcurar elevă dela o școală profesională de fete din București.

TABLA XXIV. — Vas de teracotă cu motive după ouă (cârligul ciobanului ș. a.). Vasul modelat în relief și desemnat de D. Pecurariu, după schița originală de I. Wirstl.

TABLA XXV. — Vas de majolică pentru flori cu motive după ouă încondeiate (cârligul ciobanului, ș. a.). Modelat în relief. Compoziție de I. Wirstl, desemnat de D. Pecurariu. (Colorile originale după ouă).

TABLA XXVI. — Vas pentru flori (majolică) cu motive după ouă (colori originale), modelat în relief. Motivele : Stele. Cârligul ciobanului. Cruci. Frunza bradului. Compoziția originală de I. Wirstl. Desemn de I. Deaconescu, elev școala ceramică.

TABLA XXVII.—Cană (majolică). Motivele modelate, după ouă încondeiate: Stele. Cârligul ciobanului. Coloritul original ca și în Tabl. XXV. Compoziția de I. Wirstl. Desemn de C. Tălvescu, elev șc. cer.

TABLA XXVIII. — Călimară (majolică). Modelată în relief. Motivele după ouă încondeiate ca și în Tabla XXV.

TABLA XXIX. — Un vas și o farfurie (majolică). Motive după ouă încondeiate. Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de Grig. Ch. Copotiu, elev școala ceramică.

TABLA XXX. — Vas pentru flori (majolica). Modelat. Motive după ouă : Stele, Cârligul ciobanului, Frunza salcâmului. Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de Titu Vlădușescu, elev școala ceramică.

TABLA XXXI. — Vas pentru flori (majolică). Modelat. Motive după ouă încondeiate : Stele, Cârligul ciobanului, Frunza salcâmului. Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de T. Cazacu, elev școala cer.

TABLA XXXII. — Cană pentru vin (majolică). Motive : Stele, Frunza salcâmului ș. a. Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de C. Tălvescu, elev școala ceramică.

TABLA XXXIII. — Făfurie (majolică). Motive : Stele, Frunza salcâmului, ș. a. Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de C. Tălvescu, elev școala ceramică.

TABLA XXXIV. — Făfurie (majolică). Motive : Stele, Frunza salcâmului, Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de Toma N. Popescu, elev școala ceramică.

TABLA XXXV. — Ploscă (majolică). Motive : Stea, Cârligul ciobanului, Frunza salcâmului. Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de Toma N. Popescu, elev școala ceramică.

- TABLA XXXVI. — Vas de majolică. Motivele după ornamentația din Biserica dela Curtea de Argeș. Desemn de un elev șc. cer.
- TABLA XXXVII. — Călimară (majolică). Motivele după ornamentația Bisericii Curtea de Argeș. Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de Nicolae Botu, elev școala ceramică.
- TABLA XXXVIII. Cană (majolică). Motive după ornamentația Bisericii Curtea de Argeș. Comp. orig. de I. Wirstl. Desemn de D. Pecurariu.
- TABLA XXXIX. — Fărfurie de majolică. Motive după ornamentația Bisericii Curtea de Argeș. Compos. orig. de I. Wirstl. Desemn de D. Pecurariu.
- TABLA XL. — Ulcea-cană de majolică. Forma și ornamentația vasului după unul țărănesc din Gorj. Ramuri și frunza salcâmului. Originalul în „Muzeul etnografic și de artă națională” din București din colecția făcută în 1903, de profesorul Ip. Strâmbu. Compoziția de I. Wirstl. Desemn de Toma N. Popescu, elev șc. cer.
- TABLA XLI. — Cana (majolică). Motive după un pomelnic din sută XVIII-a. Compoziția de I. Wirstl. Desemn de D. Pecurariu.
- TABLA XLII. — Fărfurie și sosieră (porțelan). Motivele după o Evanghelia dela mănăstirea Putna din anul 1507. Compoziția de I. Wirstl. Desemn de D. Pecurariu.
- TABLA XLIII. Facsimile după Evanghelia dela Mănăstirea Putna, din 1507, după care s'a aplicat desemele pe Fărfuria și Sosiera de pe tabla XLII.
- TABELELE XLIV—XLVI. — Fărfurioare și o ceașcă, motive după ouă încondeiate.
- TABLA XLVII. — Diverse vase, motive după ouă și țeseturi.
- TABLA XLVIII. — Diverse vase, motive după ouă și țeseturi. Cana de sus s'a făcut la școala ceramică.
- TABLA XLIX—LI. — Vase cu motive după scoarțe naționale.

Nota. Toate desemele de vase de pe tablele XLIV—LI sunt făcute după schițele originale ale lui I. Wirstl, pe când era la secția decorativă dela școala de arte frumoase din București. Cana primă de pe tabla XLVIII s'a făcut și pictat la școala ceramică.

- TABLA LII—LIV. Fărfurii (porcelan) cu motive după țeseturi, desemnate sunt lucrate de elevele unei școli profesionale de fete. (Fărfuriile se află în colecțiunile Muzeului pedagogic din București).
- TABLA LV. — Proiect de vas în stil „Domnesc”, cu motive și elemente decorative din trecutul nostru. Reprezintă pe Ștefan cel Mare cu mama lui : Doamna Oltea și cu Doamna Maria, soția sa împreună cu urmașii lui : Bogdan, Ștefăniță, Petru Rareș și Doamnele lor. Concepția și tehnica caracterizează simplitatea clasică. Compoziție originală și executare în 1921 de Dionisie Pecurariu, fost elev al șc. ceramice Tg.-Jiu, (actualmente desenator al Muzeului de arheologie Universitate București).

TABLA LVI. — Proiect de decor pentru un vas în stil românesc cu subiectul „Hora”. La bordură s'a întrebuințat un străvechiu motiv găsit pe vase preistorice din săpăturile dela Monteoru, Tei și Bucureștii Noi. Se întâlnește și în ornamentica românească sub numele de „zăluță”... și alte motive vechi din ornamentica țărănească. Compoziție originală și executare de Dionisie Pecurariu. (In anul 1930).

ȘCOALA CERAMICĂ DIN TÂRGUL JIULUI
între anii 1900—1905

Tablele I—XI

I. Moisi. Arta decorativă în ceramica românească
Din atelierele Școalei ceramice din Târgul-Jiului.

Tabla I

a. Argila se spală bine cu apă, se curățește și se străcoară făcând-o potrivită pentru lucru.

b. Elevii lucrând diferite vase de pământ, la roată, cu mâna liberă.

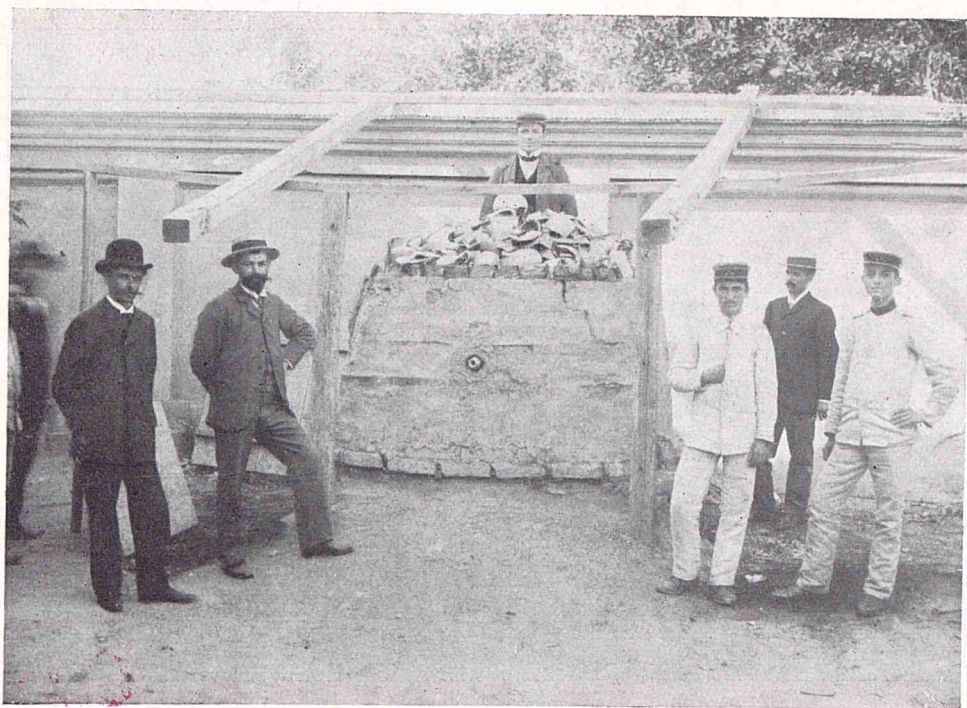
I. Moisil. Arta decorativă în ceramica românească

Din atelierele Școalei ceramice din Târgul-Jiului.

Tabla II

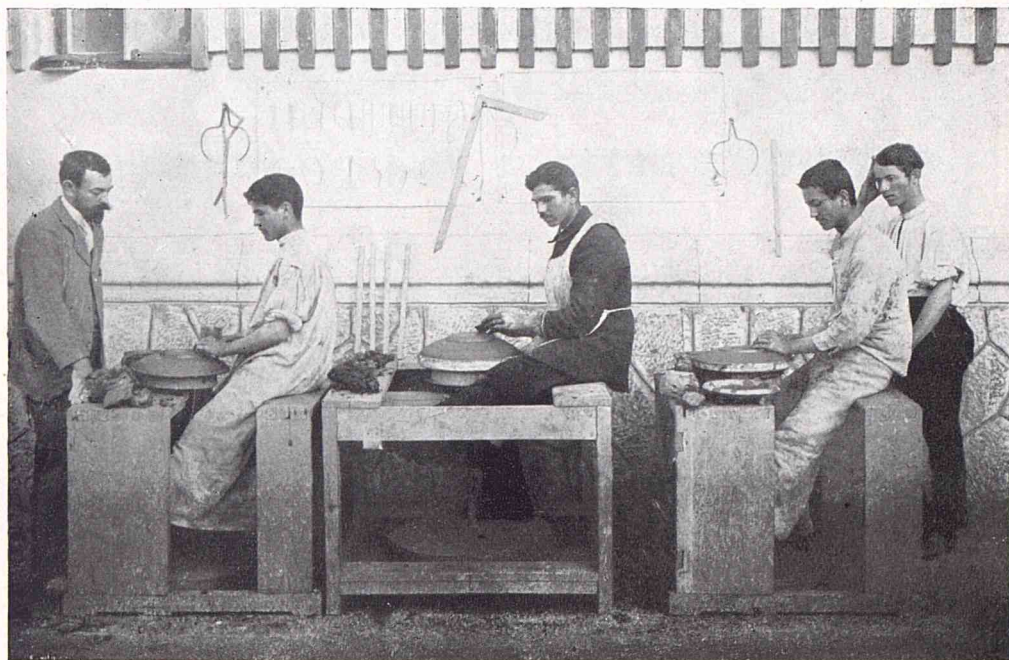
a. Smălțuirea vaselor de pământ.

b. Cuptor simplu țăranesc.

I. Moisiu. Artă decorativă în ceramica românească
Din atelierele Școalei ceramice din Târgul-Jiului.

Tabla III

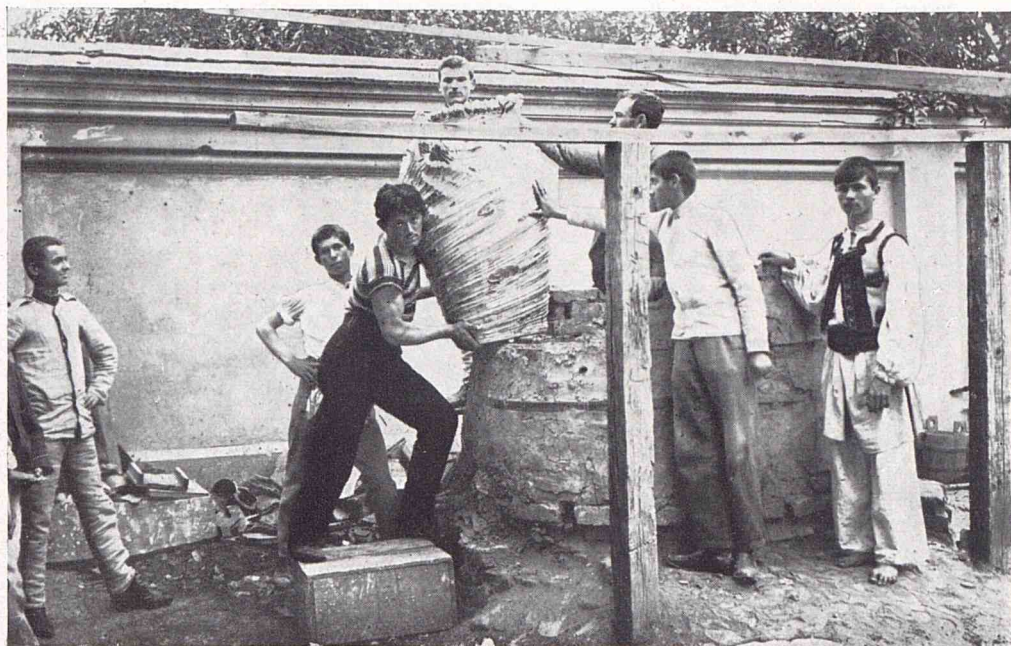
a. Elevii lucrând farfurii de pământ la roată cu ajutorul tiparelor de gips.

b. Elevii scot din cuptorul simplu, țărănesc vasele arse și smălțuite.

I. Moisił. Arta decorativă în ceramica românească
Din atelierele Școalei ceramice din Târgul-Jiului.

Tabla IV

a. Scoaterea unui mare vas, artistic lucrat, ars într'un simplu cuptor țărănesc.

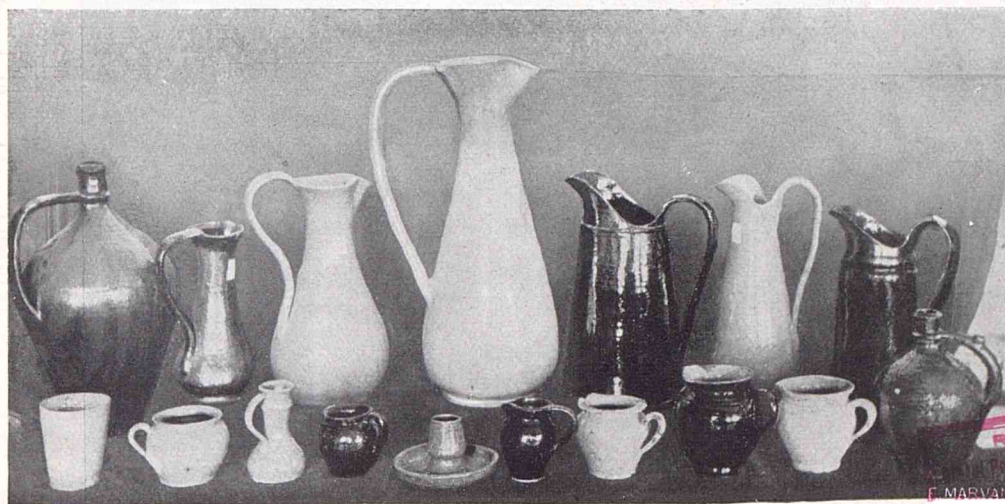

b. Cuptor cu mufle, în care flacăra nu atinge vasele fine, fiind liberă de funingine și cenuse.

I. Moisi. Arta decorativă în ceramica românească

Din atelierele Școalei ceramice din Târgul-Jiului.

Tabla V

a. b. Diverse forme de vase lucrate de elevi cu mâna liberă la roată sau cu tipare.

Prima expoziție a produselor și desemnurilor școlii ceramice din Târgul-Jiului la finele anului școlar. Iulie 1901.

În mijloc pe perete proiectul pe carton al unui vitru (3 m.) lucrat de I. Wirstl.

Expoziția produselor școalei ceramice din Târgul-Jiului la finele anului școlar 1902/1903, Iulie 1903.

Expoziția produselor Școalei ceramice din Târgul-Jiului la finele anului școlar, Iulie 1904.

Din Expoziția produselor Școalei ceramice din Târgul-Jiului la finele anului școlar, Iulie 1904.

Din expoziția Școalei ceramice din Târgul-Jiului din vara anului 1904.
Gipsuri și vase lucrate de elevi.

a. Din Expoziția Școalei ceramice din Târgul-Jiului în vara anului 1905. Vase modelate și pictate, cu motive românești.

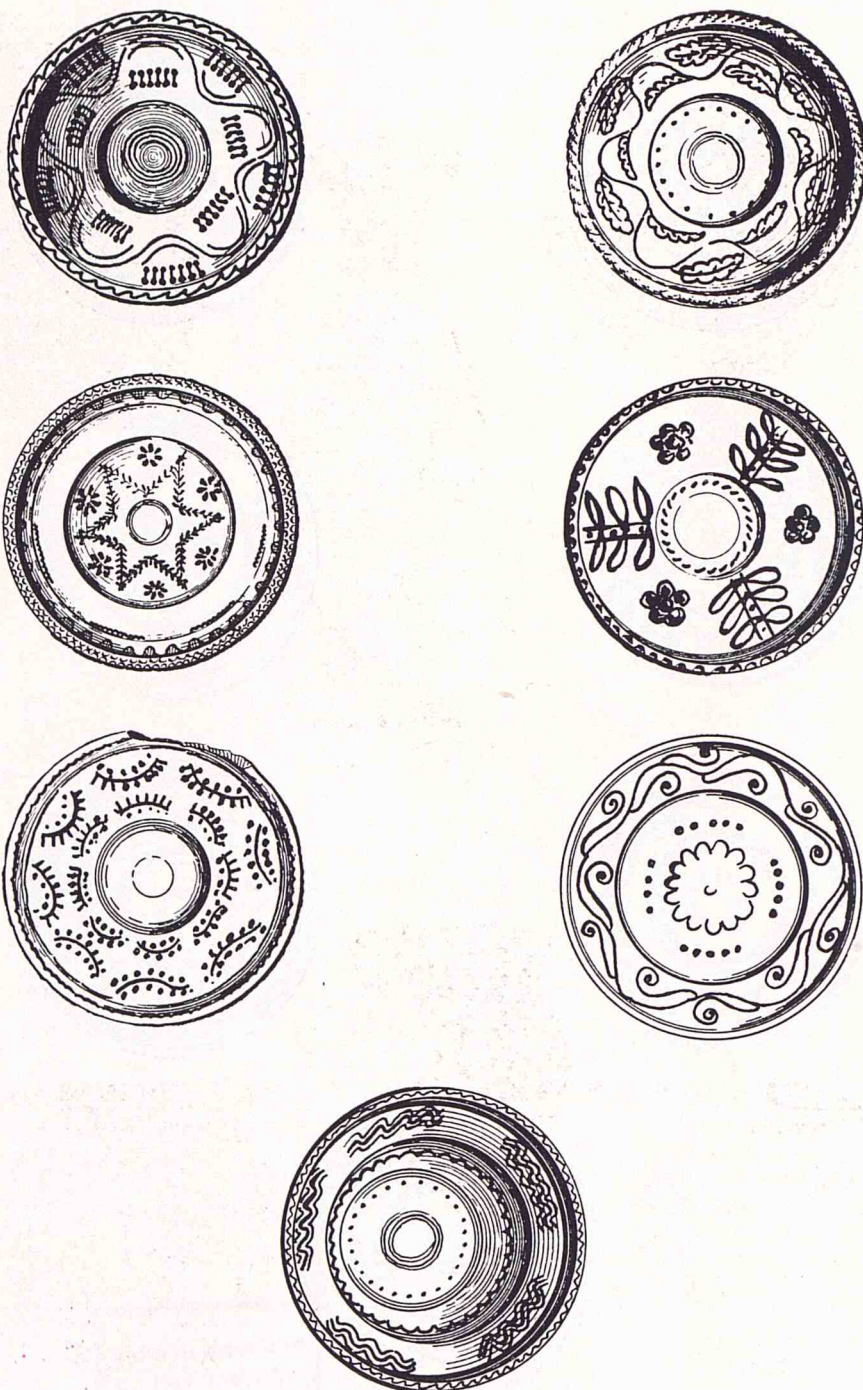

b. Din Expoziția Școalei ceramice din Târgul-Jiului, în vara anului 1905. Vase modelate și pictate, flori ș.a.

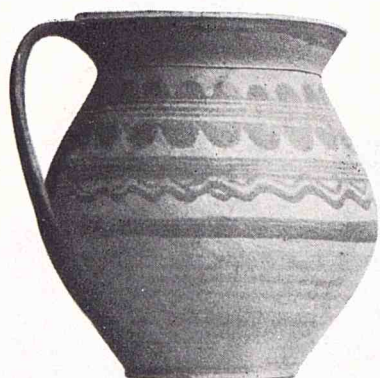
CERAMICA POPULARĂ
Tablele XII—XVII

Farfurii și blide țărănești din județul Gorj.

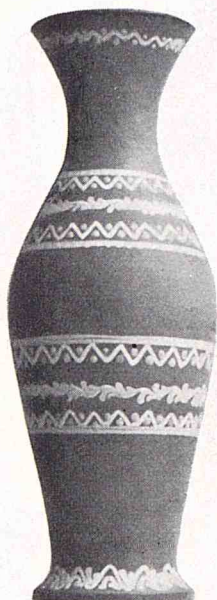
Farfurii și blide țărănești din județul Gorj.

Oală din Gorj

Oală din Ardeal

din R.-Sărat

din Gorj

din Târgul-Frumos

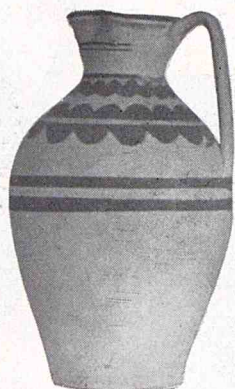

din Huedin

Ceramică populară din țară.

1. Din vechiul Regat.

2. din Banat.

3. din Cocioc (Ilfov).

4. din vechiul Regat.

5. de la Leordeni.

6. din Buhuși (Jud. Neamț).

7. din vechiul Regat.

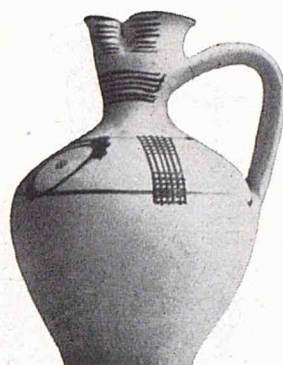
Ceramică populară din țară.

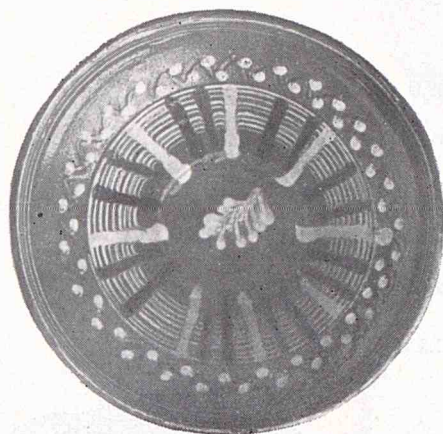
din Bihor

din Baia Mare

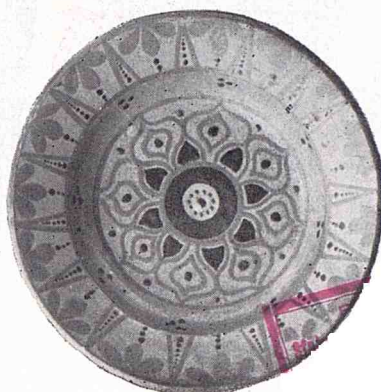
din Bihor

din Târgul Frumos

din Târgul Frumos

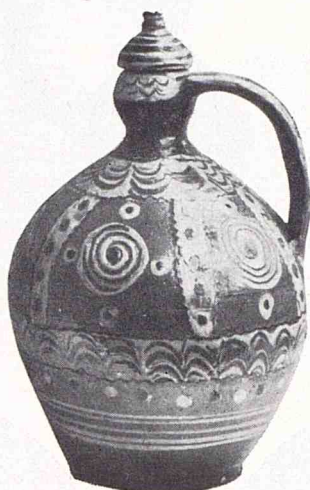

din Broșteni-Suceava

Ceramică populară din țară.

din Județul Durostor

din Târgul Frumos

din Târgul Frumos

din Jud. Durostor

din Caransebeș

din Jud. Durostor

Ceramică populară din țară.

OUA ÎNCONDEIATE
Tablele XVIII—XX

NUMIRILE MOTIVELOR SAU DESENELOR DE PE OUĂLE INCONDEIATE REPRODUSE PE TABLELE XVIII—XX ȘI LOCUL LOR DE ORIGINE

T a b l a XVIII

1. <i>Ceriul în stelut</i>	com. Racova (Bacău)
2. <i>Soarele</i>	„ „
3. <i>Soarele</i>	„ „
4. <i>Stea</i>	„ „
5. <i>Stea</i>	„ „
6. <i>Stea</i>	Gorj
7. <i>Stea</i>	Dumitrești (R.-Sărat)
8. <i>Fulgerul</i>	Broscauți (Dorohoi)
9. <i>Aeroplan</i>	Trestiana „
10. <i>Cruce</i>	Racova (Bacău)
11. <i>Cruce</i>	Dumitrești (R.-Sărat)
12. <i>Hora Paștelui</i>	„ „

T a b l a XIX

13. <i>Morișcă</i>	Muscel
14. <i>Salbă</i>	Dorohoi
15. <i>Cercei</i>	Tureatca (Dorohoi)
16. <i>Scară</i>	Trestiana „
17. <i>Fierul plugului</i>	Muscel
18. <i>Furcă de fân</i>	Muscel

19. <i>Furcă</i>	Racova (Bacău)
20. <i>Grebla</i>	Trestiana (Dorohoi)
21. <i>Secere</i>	Dumitrești (Ilfov)
22. <i>Coadă curcambului</i>	Vidra-Vrancea
23. <i>Aripile vulturului</i>	„
24. <i>Șerpi</i>	Dorohoi

T a b l a XX

25. <i>Viermele</i>	Dumitrești (R.-Sărat)
26. <i>Floarea Paștelui</i>	Vidra-Vrancea
27. <i>Cireșele</i>	„
28. <i>Frunza salcâmului</i>	D-trești R-Sărat
29. <i>Foaie de salcâm</i>	Muscel
30. <i>Foaie de salcâm</i>	Gorj
31. <i>Butonași</i>	„
32. <i>Foaie de jugastru</i>	„
33. <i>Ciuperca</i>	Dumitrești (Ilfov)
34. <i>Cârlițul ciobanului</i>	Muscel
35. <i>Cârlițul ciobanului</i>	Dorohoi
36. <i>Calea rătăcită</i>	Muscel

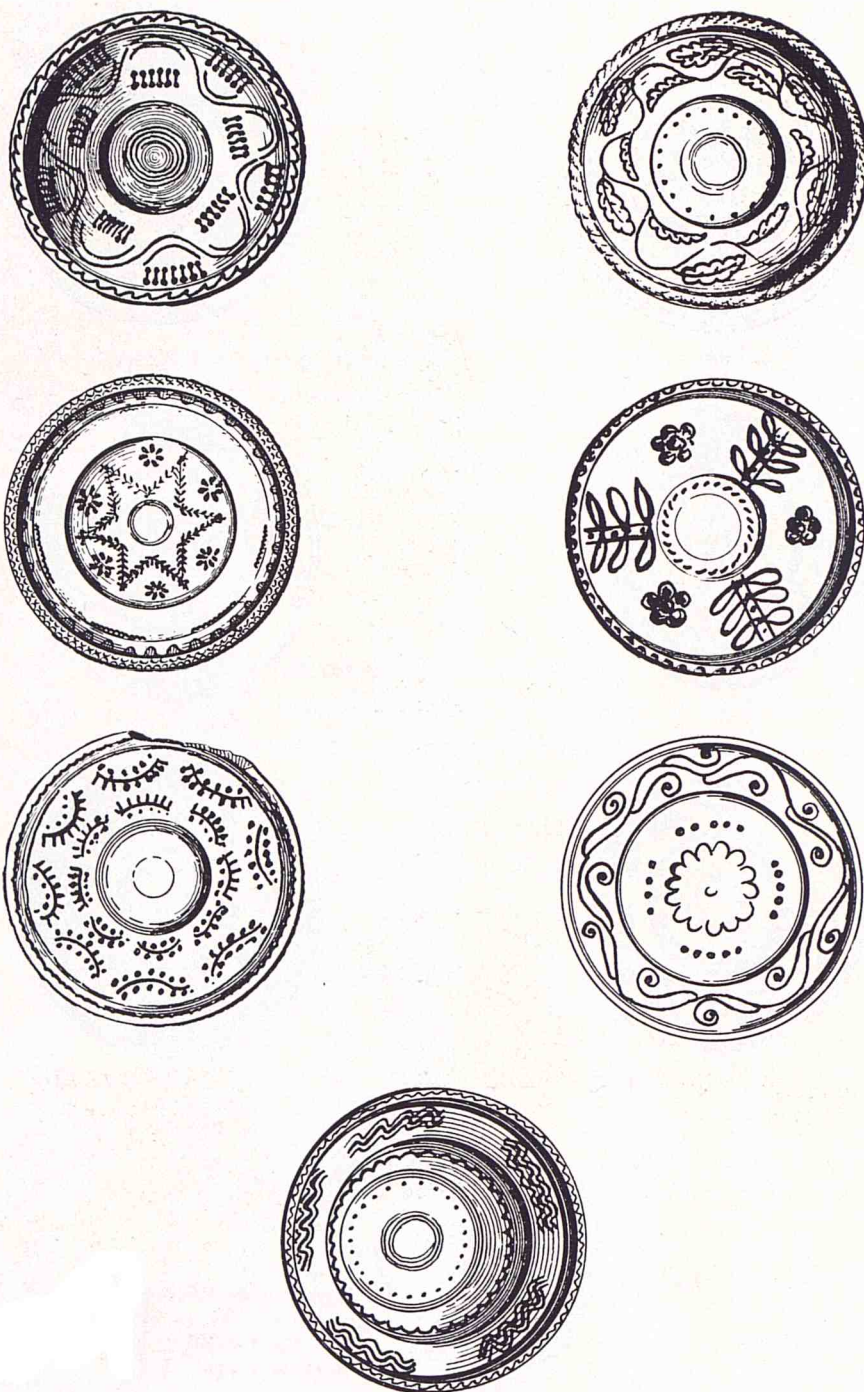
Numerile 1—5, 7—19, 14—16, 19—28, 33 și 35 sunt luate din Colecția inedită a Doamnei Elena Cuparcu-Sentea institutoar în Dorohoi.

Numerile 13, 17, 18, 29, 34 și 36 sunt din lucrarea „Sărbătorile Poporului“ de G. Rădulescu-Codin și D. Mihalache (din părțile Muscelului) publicate de Academia Română în colecția: „Viața poporului român“. Vol. VII. pag. 49—51, București, 1909.

Numerile 6, 30—32. sunt din colecția I. Moisil, din care unele s'au publicat în Revista: „Amicul Tinerimei“, An. I (1895) Târgul-Jiului, No. 7 pag. 4.

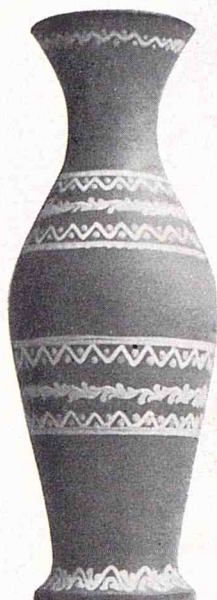
Farfurii și blide țărănești din județul Gorj.

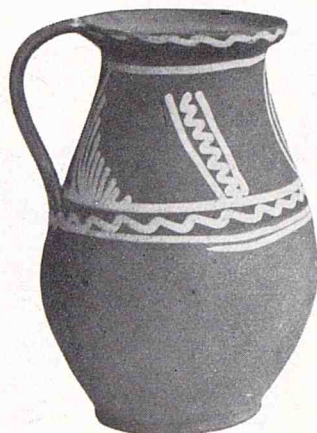
Farfurii și blide țărănești din județul Gorj.

Oală din Gorj

din R.-Sărat

Oală din Ardeal

din Gorj

din Târgul-Frumos

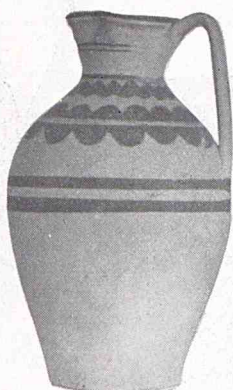

din Huedin

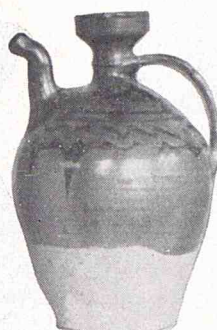
Ceramică populară din țară.

1. Din vechiul Regat.

2. din Banat.

3. din Cocioc (Ilfov).

4. din vechiul Regat.

5. de la Leordeni.

6. din Buhuși (Jud. Neamț).

7. din vechiul Regat.

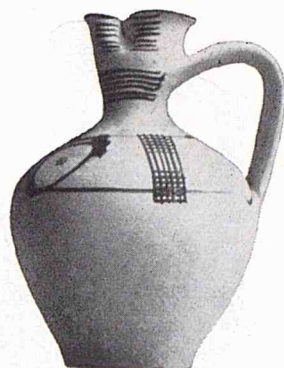
Ceramică populară din țară.

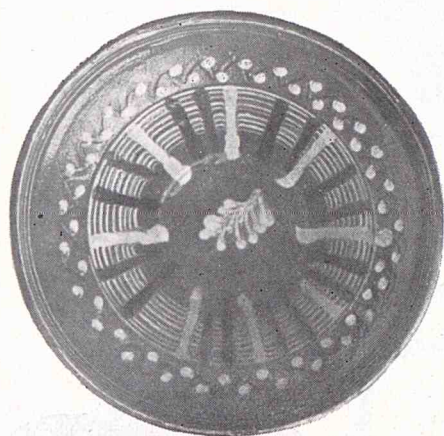
din Bihor

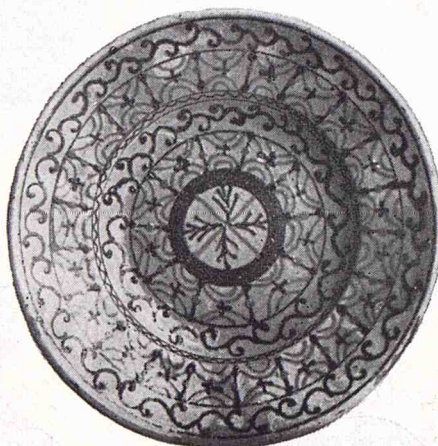
din Baia Mare

din Bihor

din Târgul Frumos

din Târgul Frumos

din Broșteni-Suceava

Ceramică populară din țară.

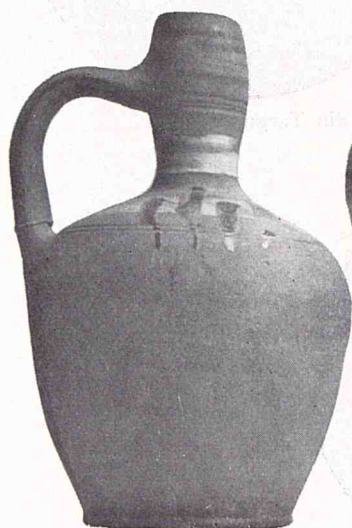
din Județul Durostor

din Târgul Frumos

din Târgul Frumos

din Jud. Durostor

din Caransebeș

din Jud. Durostor

Ceramică populară din țară.

OUA ÎNCONDEIATE
Tablele XVIII—XX

NUMIRILE MOTIVELOR SAU DESENELOR DE PE OUĂLE INCONDEIATE
REPRODUSE PE TABLELE XVIII—XX ȘI LOCUL LOR DE ORIGINE

T a b l a XVIII

1. <i>Ceriul în steht</i>	com. Racova (Bacău)
2. <i>Soarele</i>	" "
3. <i>Soarele</i>	" "
4. <i>Stea</i>	" "
5. <i>Stea</i>	" "
6. <i>Stea</i>	Gorj
7. <i>Stea</i>	Dumitrești (R.-Sărat)
8. <i>Fulgerul</i>	Broscăuți (Dorohoi)
9. <i>Aeroplan</i>	Trestiana "
10. <i>Cruce</i>	Racova (Bacău)
11. <i>Cruce</i>	Dumitrești (R.-Sărat)
12. <i>Hora Paștelui</i>	" "

T a b l a XIX

13. <i>Morișcă</i>	Muscel
14. <i>Salbă</i>	Dorohoi
15. <i>Cercei</i>	Tureatca (Dorohoi)
16. <i>Scară</i>	Trestiana "
17. <i>Fierul plugului</i>	Muscel
18. <i>Furcă de fân</i>	Muscel

19. <i>Furcă</i>	Racova (Bacău)
20. <i>Grebla</i>	Trestiana (Dorohoi)
21. <i>Secere</i>	Dumitrești (Ilfov)
22. <i>Coadă curcanului</i>	Vidra-Vrancea
23. <i>Aripile vulturului</i>	"
24. <i>Șerpi</i>	Dorohoi

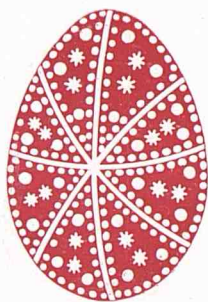
T a b l a XX

25. <i>Viermele</i>	Dumitrești (R.-Sărat)
26. <i>Floarea Paștelui</i>	Vidra-Vrancea
27. <i>Cireșele</i>	"
28. <i>Frunza salcâmului</i>	D-trești R-Sărat
29. <i>Foaie de salcâm</i>	Muscel
30. <i>Foaie de salcâm</i>	Gorj
31. <i>Butonași</i>	"
32. <i>Foaie de jugastru</i>	"
33. <i>Ciuperca</i>	Dumitrești (Ilfov)
34. <i>Cârlițul ciobanului</i>	Muscel
35. <i>Cârlițul ciobanului</i>	Dorohoi
36. <i>Calea rătăcită</i>	Muscel

Numerile 1—5, 7—19, 14—16, 19—28, 33 și 35 sunt luate din Colecția inedită a Doamnei Elena Cuparencu-Șentea institutoar în Dorohoi.

Numerile 13, 17, 18, 29, 34 și 36 sunt din lucrarea „Sărbătorile Poporului” de G. Rădulescu-Codin și D. Mihalache (din părțile Muscelului) publicate de Academia Română în colecția: „Viața poporului român”. Vol. VII, pag. 49—51, București, 1909.

Numerile 6, 30—32, sunt din colecția I. Moisil, din care unele s’au publicat în Revista: „Amicul Tinerimei”, An. I (1895) Târgul-Jiului, No. 7 pag. 4.

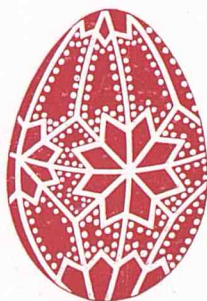
1. Cerul instelat

2. Soarele

3. Soarele

4. Stea

5. Stea

6. Stea

7. Stea

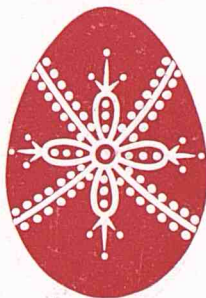
8. Fulgerul

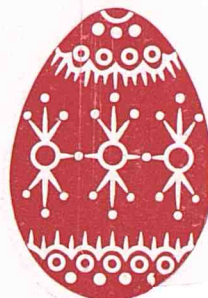
9. Aeroplan

10. Cruce

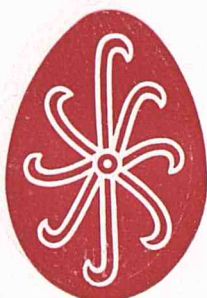

11. Cruce

12. Hora Paștelui

Ouă încondeiate cu numirile desenelor de pe ele.

13. Morişcă

14. Salbă

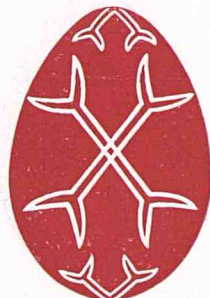
15. Cercei

16. Scară

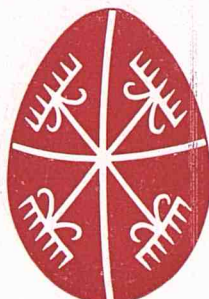
17. Fierul plugului

18. Furcă de fân

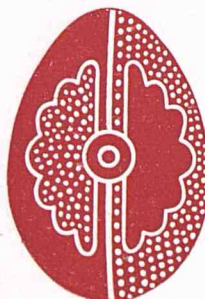
19. Furcă

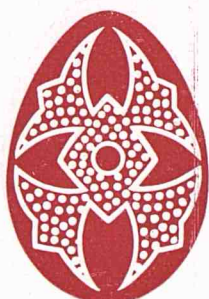
20. Greblă

21. Secere

22. Cœada curcanului

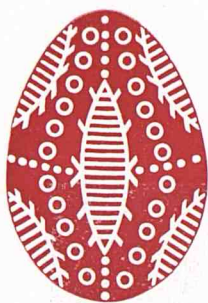

23. Aripile vulturului

24. Șerpi

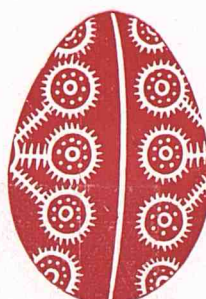
Ouă încondeiate

25. Viermele

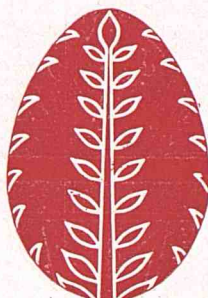
26. Floarea paștelui

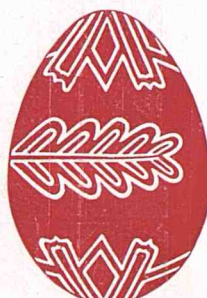
27. Cireșele

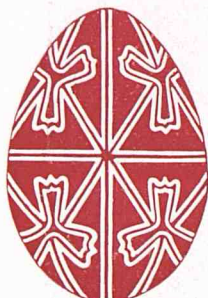
28. Frunza salcâmului

29. Foaie de salcâm

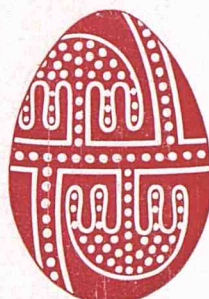
30. Foi de salcâm

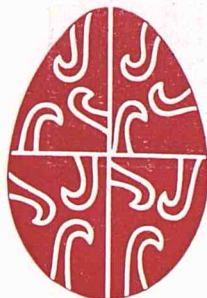
31. Butonași

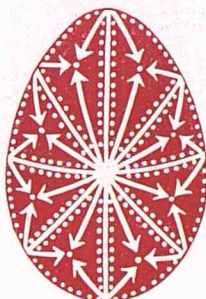
32. Frunze

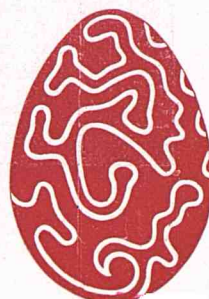
33. Ciupercă

34. Cârlițul ciobanului

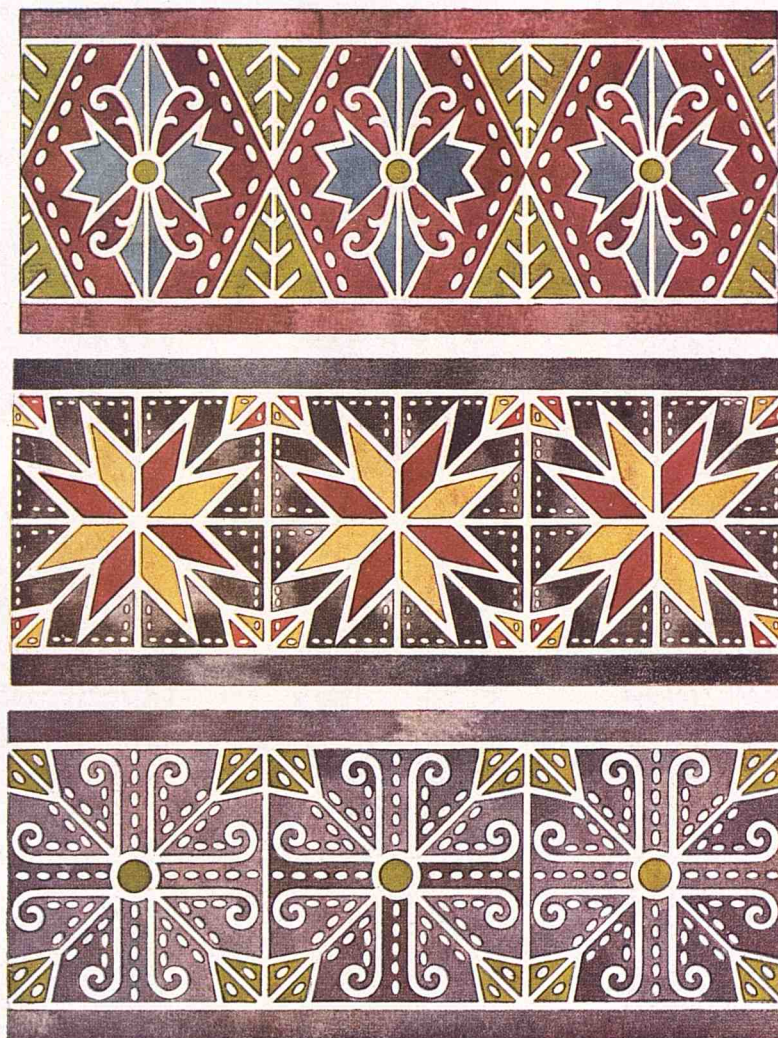

35. Cârlițul ciobanului

36. Călea rățâciței

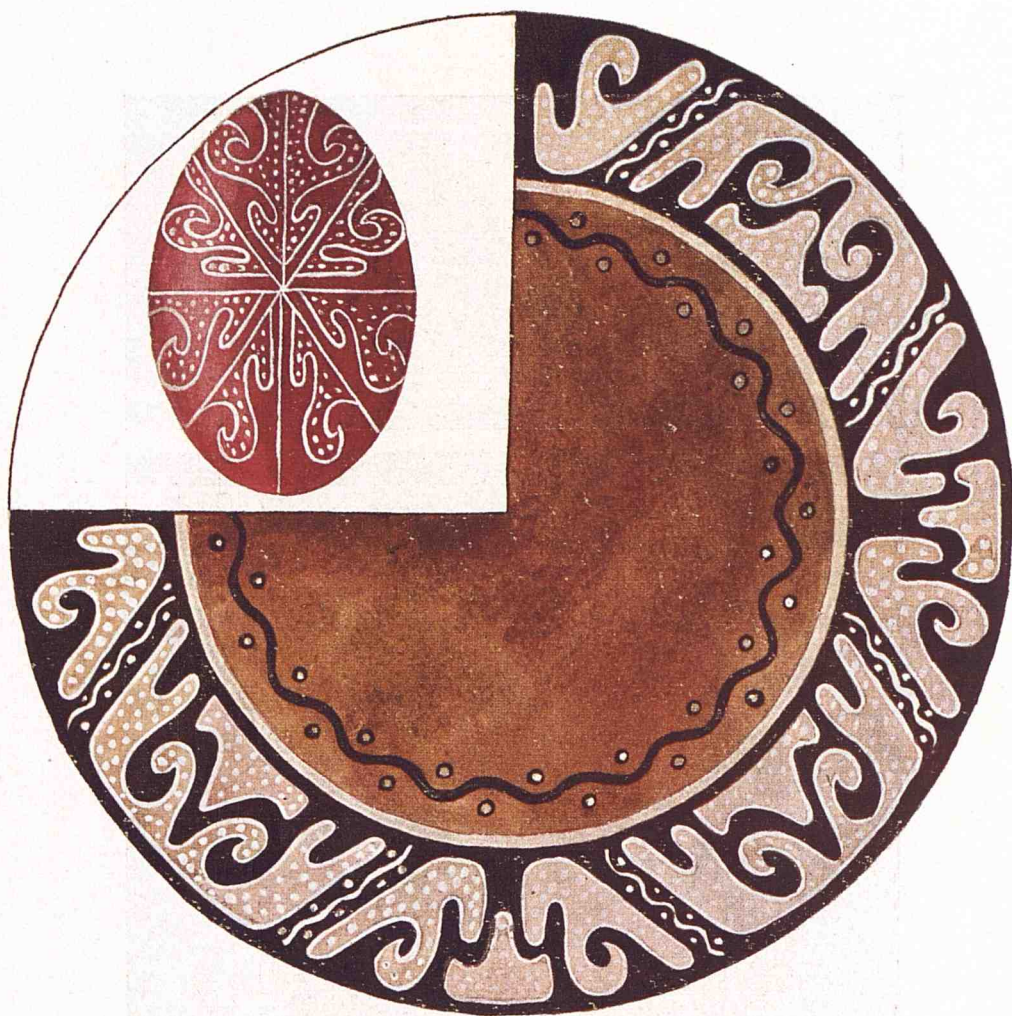
Ouă încondeiate

Motive stilizate după oău încondeiate, în colorile de pe originale.

Motive stilizate după ouă încondeiate cu culorile originale.

Motive după ou aplicate pe o farfurie.

Vas de teracotă.

Motive: Cărligul ciobanului ș. a.

Vas de majolică pentru flori.

Motive după ouă încondeiate (cârligul ciobanului).

Vas pentru flori.

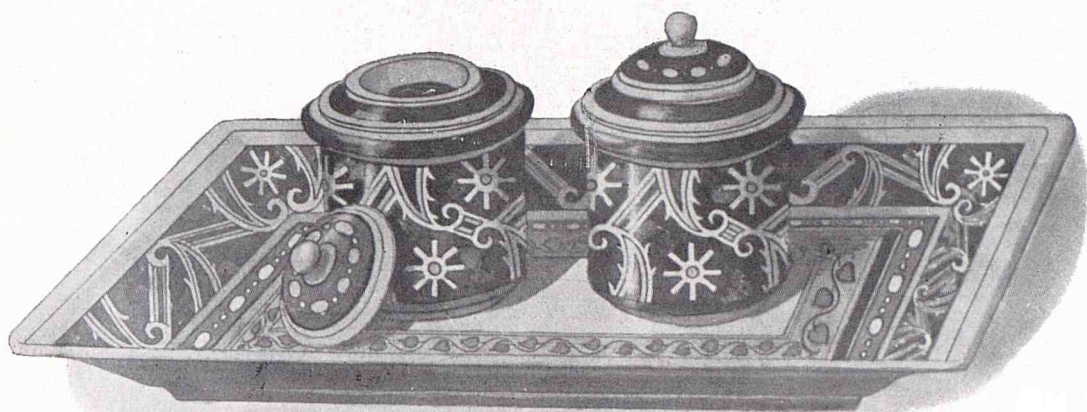
Motive după ouă încondeiate:
Stele, Cărligul ciobanului, Cruci, Frunza brăduțului.

Cană

Motive după ouă încondeiate, Stele-Cârligul ciobanului
Coloritul ca și Vasul de pe tabla XXV sau motivele
stilizate de pe tabla XXI și XXII.

Călimară.

Motive după ouă încondeiate. Coloritul ca în obiectele de pe tabla XXV.

a. Vas.

b. Farfurie.

Motive după ouă încondeiate.

Vas pentru flori.

Motive după ouă încondeiate.
Stele-Cârligul ciobanului, Frunza salcâmului.

Vas pentru flori.

Motive după ouă încondeiate.
Stele, Cărligul ciobanului, Frunza salcâmului.

Cană pentru vin.

Motive: Stele, Frunza salcâmului. S. A.

Farfurie.

Motive : Stele, Frunza salcâmului.

Farfurie

Motive: Cruce, frunza salcâmului

Ploscă

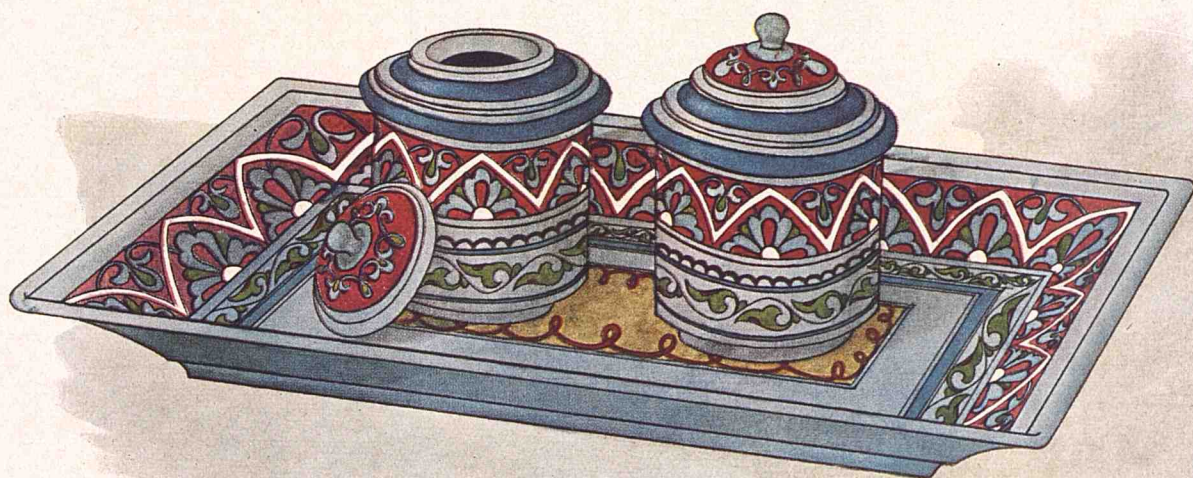
Motive : Cărligul ciobanului, Stea, Frunza salcâmului

Vas.

Motive după ornamentația Bisericii Cârtea de Argeș

Călimară

Motive după ornamentația Bisericii Curtea de Argeș

Cană

Motive după ornamentația Bisericii Curtea de Argeș

Farfurie

Motive după ornamentația Bisericii Curtea de Argeș

Ulcea - Cană

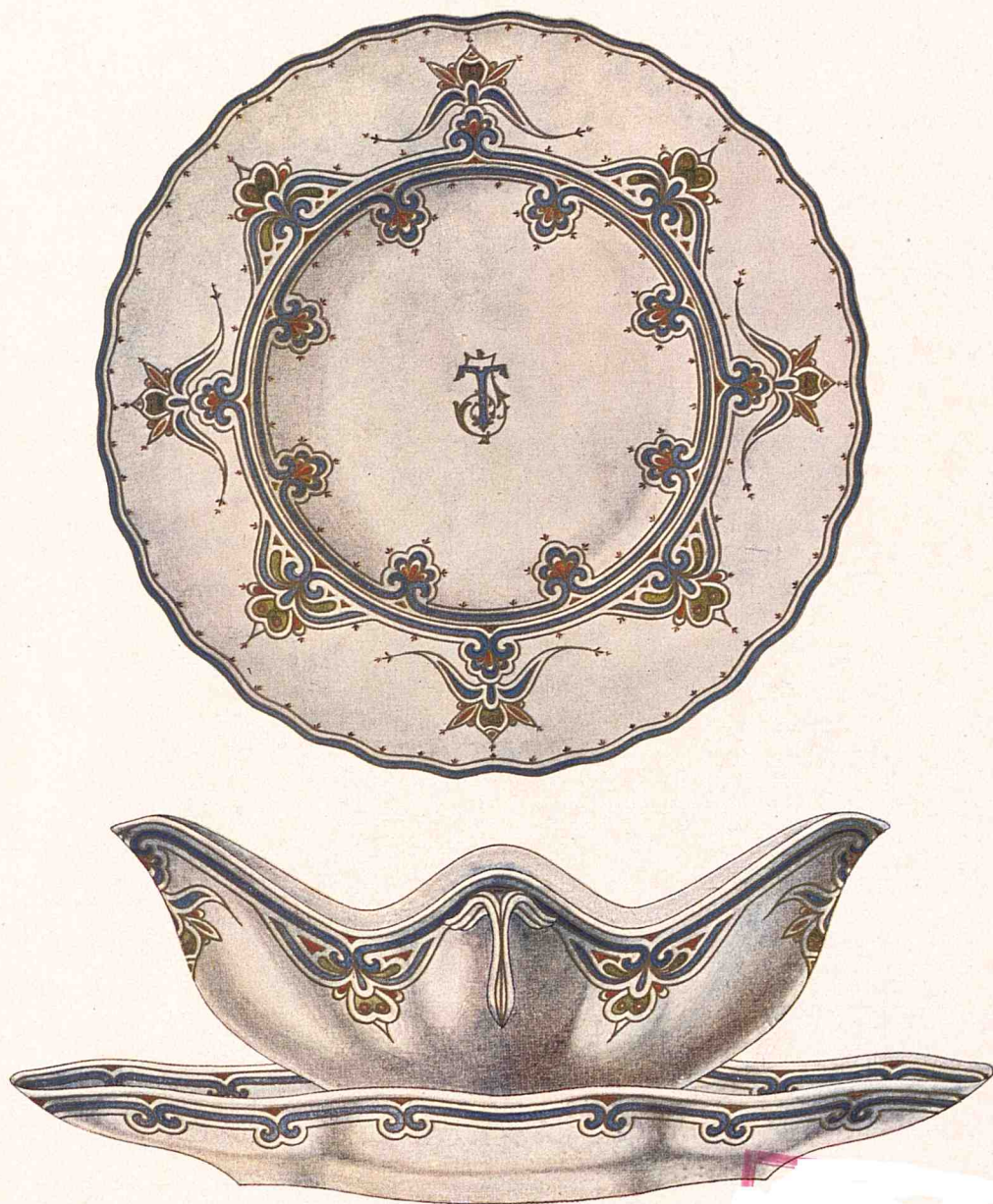
Forma și ornamentația vasului, după unul țărănesc din Gorj
Ramuri și frunza salcâmului.

R. P. R.
Statul Popular al Republicii
Biblioteca Centrală
Gorj

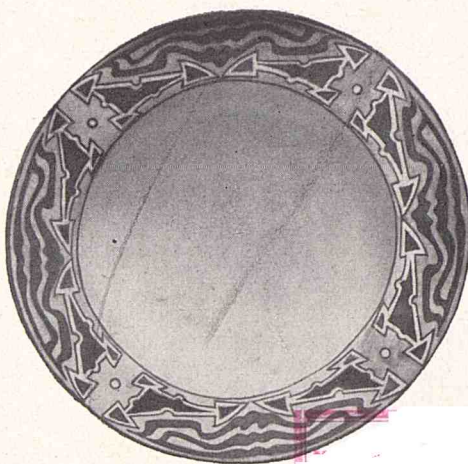
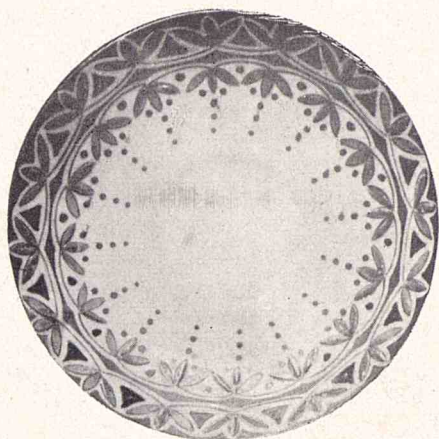
Cana (Majolica)

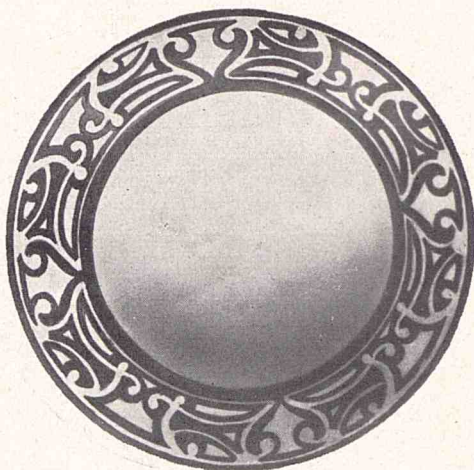
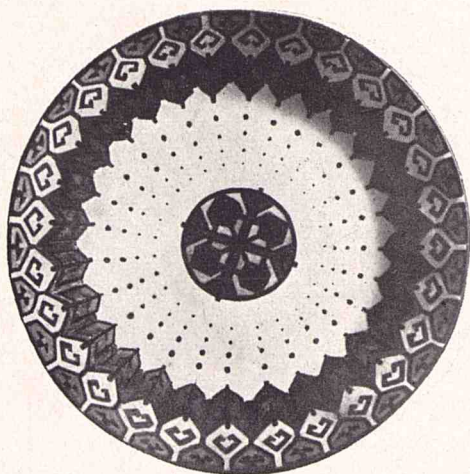
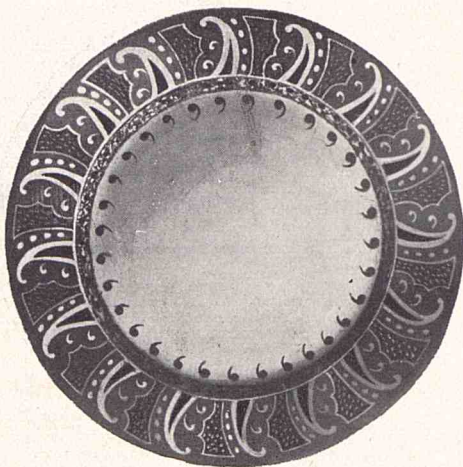
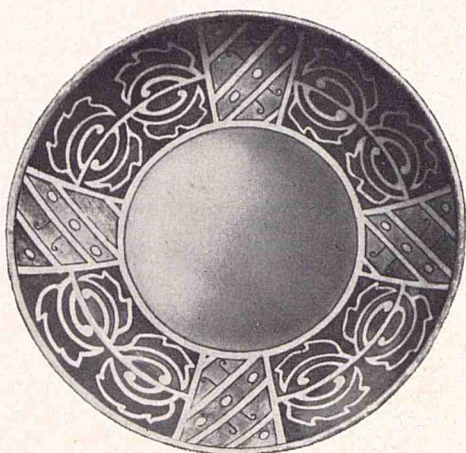
Motive după un pomelnic din suta XVIII-a

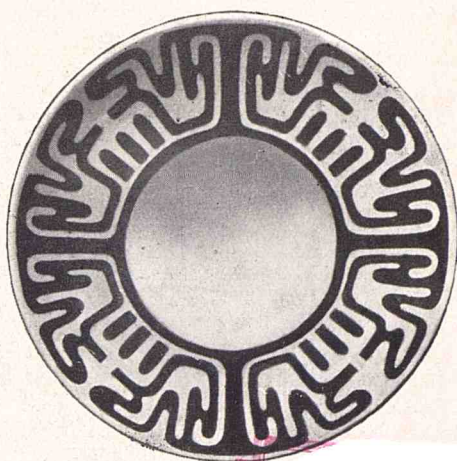
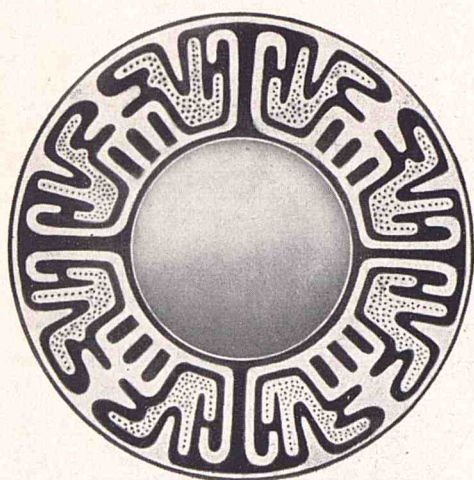
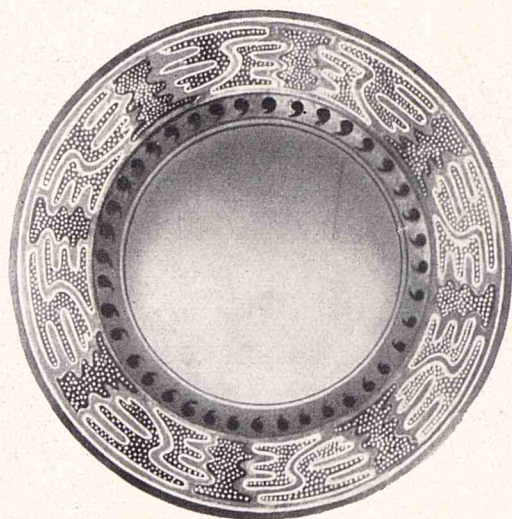
Motive după o evanghelie dela Mănăstirea Putna (Bucovina) din anul 1507.

Motive după ouă încondeiate

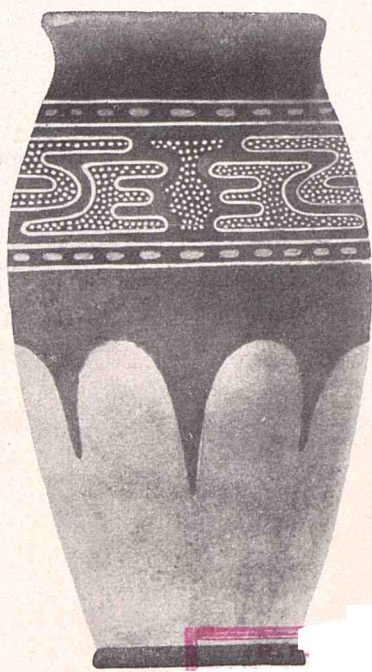
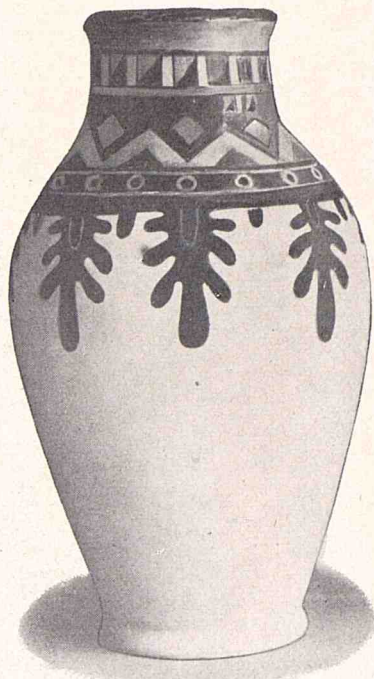
Motive după ouă încondeiate

Motive după ouă încondeiate

Motive după ouă, și după țesături

Motive după ouă încondeiate și după țesături

Vas

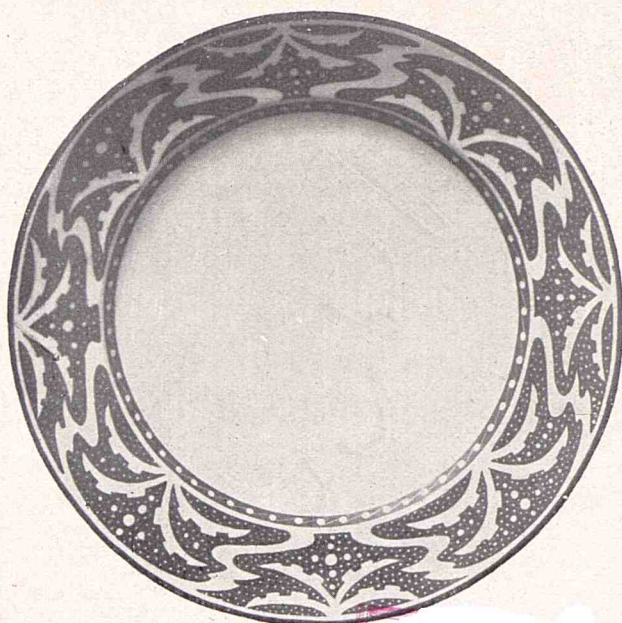
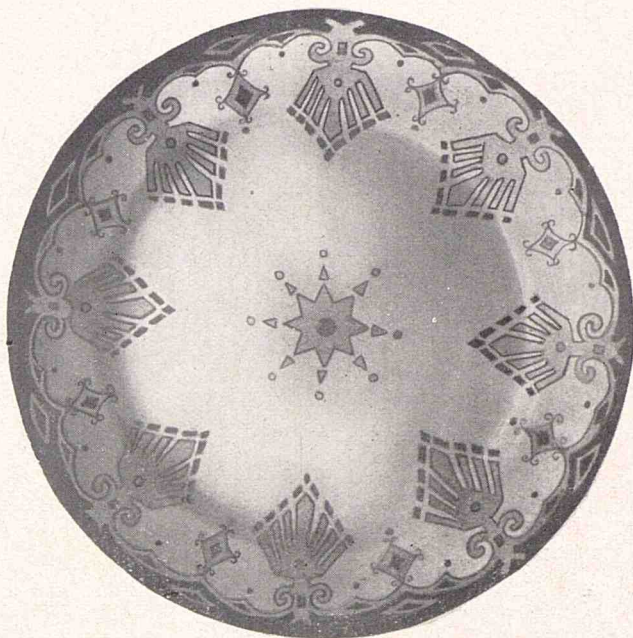
Motive după scoarte

Motive după scoarțe

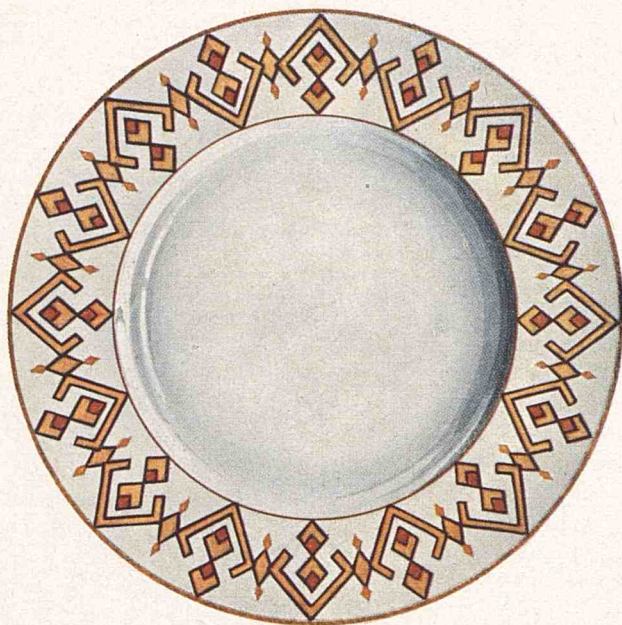

Motive după scoarte

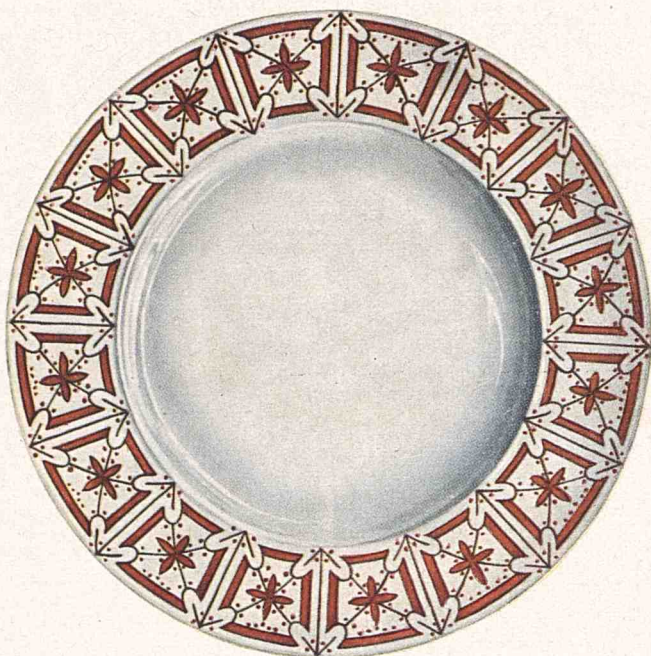

Motive după ~~tesături~~ ~~tesături~~

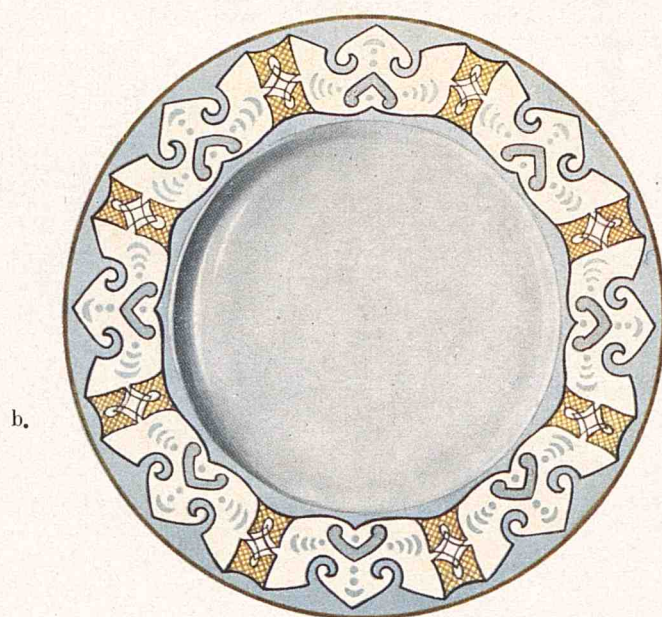
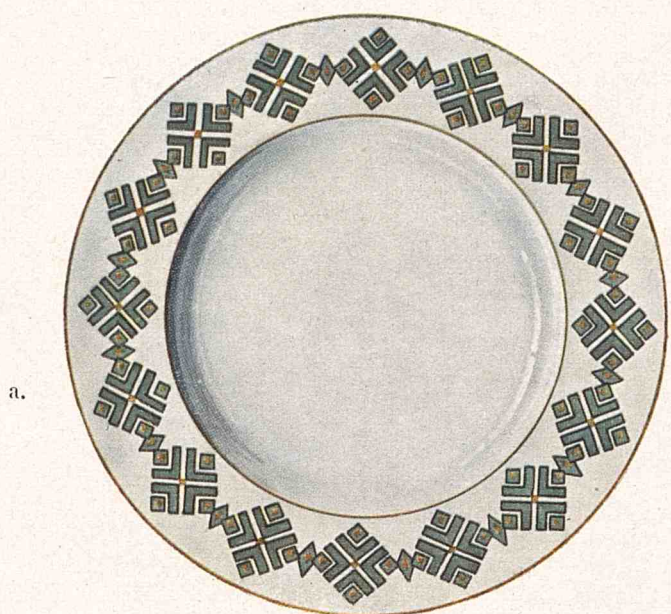
a.

b.

Motive după diferite țesături

Motive după diferite țesături

Proiect de vas în stil Domnesc (bizantin)

Motive și elemente din trecutul nostru

Proiect de decor pentru un vas în stil românesc

Comp. de *Dr. Pezicariu* 1930
Statul Popular al Capitalei
București

Reprezintă o horă. Motive străvechi, zăluța și alte motive

Prefa 200 Lei